

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 TEMMUZ-20 AĞUSTOS 2026 | SAYI: 239

FİYATI: 20 TL

KİTLESEL DİRENİŞ İÇİN İLERİ!

Bir parantez de sendikalara açalım. Türk-İş bilir ki varlığını NATO'ya borçludur. Hak-İş sendika bile değildir. Peki ya DİSK'e ne diyeceğiz? KESK'i ne yapacağız? Ankara sokakları bunları görmemiştir. Üstelik Ankara'ya taşınmış DİSK, NATO'ya hayır demek için İstanbul'da eylem yapmıştır.

Şimdilerde, maden işçileri, özel okul öğretmenleri ve mülakat mağdurları, onlardan önce Ankara yollarına dökülenler, emekliler, çiftçiler hemen hemen her kesimden kitleler Ankara'ya yürüyor. Normaldir. Ülkenin başkentidir. Üstelik şanlı Tekel Direnişi'ne ev sahipliği yapmıştır. Ama ne zaman Ankara'da bir yürüyüş olsa kapanan yollar Beştepe'ye giden yollardır. Anlaşıyor ki Ankara'da her yol Beştepe'ye çıkıyor.

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
DİRENİŞLER ARTIYOR, DAYANIŞMA BÜYÜYOR

SAYFA 16 | DOSYA
NATO BİZİM NEYİMİZ OLUR? (1)

KİTLESEL DİRENİŞ İÇİN İLERİ!

*Belli ki dağların, denizlerin
Ve göllerin üzerinden
Sıyrılıp gelmektedir seher
Belli ki yakındır
Doğayı ve hayatı sarsacak saat*

Ahmet Telli

Bir NATO zirvesi yapıldı Ankara'da. Binlerce gözaltı, yüzlerce tutuklama, yoksulluğun üstüne branda çekme, sokakta yaşamak zorunda bıraktıkları insanları, sokak hayvanlarını toplayıp sürmeler. Bütün mesele kan emici devlet başkanlarına hoş görünmek. Aynı Rutte'nin basın toplantısında demokrasi ve insan hakları nutukları çekmesi kadar göstermelik ve aldatmaca.

Her işçi, ev kadını, işsiz, genç, NATO'nun ne olduğunu sadece bir google taraması ile öğrenebilir. Bundan sonra hâlâ NATO güzellemesi yapmak, olsa olsa katiline hayran olmaktır.

Bugünlerde yeniden gündeme gelen, derin devlet denilen şey, TC devletinin kontrolünü elinde tutan NATO mekanizmasıdır. Butlancıların, “devlet diyor biz yapıyoruz” diye anlattıkları, itiraf ettikleri “devlet aklı”, işte bu NATO mekanizmasına bağlıdır. Erdoğan'ı, Bahçeli'si, Bay Kemal'i, bu NATO mekanizmasına bağlıdır ve aynı görev için farklı roller oynamaktadırlar. Tüm katliamların komuta merkezi NATO'dur ve tetikçileri ırkçı, milliyetçi, devletçi, faşist yerel unsurlardır. Bu “yerli ve milli” unsurların tümü, NATO'nun emrindedir.

NATO sadece ülkemizde değil, dünyanın her yerinde, katliamların, savaşların kundakçısıdır. SSCB'ye karşı kurulmuş bu emperyalist savaş örgütü, dünyanın her yerini kana bulamıştır, bulamaktadır.

Türkiye, bu NATO'nun içinde, ABD tetikçisidir. Bu nedenle her TC yöneticisi, sürekli olarak NATO, ABD tarafından övülmek için her

şeyi yapmaktadır. Saray Rejiminin icazet yeri ABD ve NATO'dur. Halklar için NATO kanlı iç savaşların kundakçısı, emperyalist yağmanın aracı, ölüm kusan kanlı bir şebekedir.

Buradan NATO karşıtı eylemler öncesi ve sırasında tutuklanan dost, yoldaş ve ortaklarımızı selamlıyoruz.

Kendi gücünü gör, kendine güven!

Saray Rejimi bir bütündür. Sadece Beştepe değildir. Basını, yargısı, polis teşkilâtı, siyasi partileri, bilhassa muhalefeti ile bir bütündür. Temel kriter devletin bekasıdır. İç cephenin güçlendirilmesidir. İç cephe dediğiniz, toplumsal muhalefetin sindirildiği, olası tüm itiraz odaklarının ortadan kaldırıldığı, işçi sınıfının açlığa razı edildiği, savaş politikalarının ulusal çıkar vb. masallarla kabul ettirildiği bir alandır. Tek ses, tek yürek, sermayenin ve emperyalizmin emrinde. Boyun eğmeye hapishane, işkence.

Muhalefet, burjuva muhalefet, bu sürecin rıza üretme aracı olarak iş görüyor. Gerçekte Saray Rejiminden bir farkı yoktur. İşte Özgür Özel'in “Dış politikada Türkiye partisiyiz” söylemi budur. Bu sözler İsrail ile el altından yürütülen ortaklığın sürdürülmesine onay vermektir. İran'da taş üstünde taş, baş üstünde baş bırakmayacağız sözlerine koşulsuz destektir. Ankara'da NATO zirvesi yapılırken başka şehirlere mitinge gitmek budur. Ve elbette, GSYH'nin yüzde beşinin NATO'nun çıkarlarına akıtılmasına destek vermektir. Yeni üsler yoluyla savaşın tetikçisi olmaya destek vermek demektir.

Dün kayyum Kılıçdaroğlu, kazanılan seçimleri kaybedilmiş gibi yutturmuştur. Sonuçta adam kazandı, burjuva seçim sisteminin özüdür. Ama mühürsüz zarflarla ama arkada yürüyen kirli pazarlıklarla ama tehdit ve şantajla.

Bir parantez de sendikalara açalım. Türk-İş bilir ki varlığını NATO'ya borçludur. Hak-

İş sendika bile değildir. Peki ya DİSK'e ne diyeceğiz? KESK'i ne yapacağız? Ankara sokakları bunları görmemiştir. Üstelik Ankara'ya taşınmış DİSK, NATO'ya hayır demek için İstanbul'da eylem yapmıştır.

Şimdilerde, maden işçileri, özel okul öğretmenleri ve mülakat mağdurları, onlardan önce Ankara yollarına dökülenler, emekliler, çiftçiler hemen hemen her kesimden kitleler Ankara'ya yürüyor. Normaldir. Ülkenin başkentidir. Üstelik şanlı Tekel Direnişi'ne ev sahipliği yapmıştır. Ama ne zaman Ankara'da bir yürüyüş olsa kapanan yollar Beştepe'ye giden yollardır. Anlaşıyor ki Ankara'da her yol Beştepe'ye çıkıyor.

Gücümüzü görmeyi bilmeliyiz. Her zaman Gezi Direnişi gibi eylemler beklemek doğru değildir. Doğru olan Ankara halkının, Ankara'daki devrimci kurumların yaptığı gibi direnişlerle dayanışmayı sağlamak, yayılması için çaba göstermektir. Aslında bu, örgütlülük de demektir. Maden işçisine alacaklarını istediği için kurşun sıkın da öğretmenlere işkenceli gözaltı yapan da tam olarak bundan, direnişlerin örgütlü bir şekilde yayılmasından korkuyor.

Direnışlerimiz artık enerjisini daha fazla örgütlenmeye ve yeni mücadele biçimlerini benimsemeye, bulmaya ayırmalıdır. Her zaman dediğimizi tekrarlayalım: Sermayeye ve Saray Rejimine karşı her yol ve araçla mücadele etmek zorunlu ve meşrudur.

Birleşik Emek Cephesi ile savaşa karşı, sömürüye karşı birleşik mücadeleye

NATO protestoları gösteriyor ki bu ülkenin gerçek yurtseverleri, gerçek sahipleri devrimciler, sosyalistlerdir. Sokakları dolduran, Ankara'ya yapılan makyajı afişleriyle süsleyen, “NATO defol” sloganını eylemiyle hayata geçiren onlardır. İşte burası direnişin odağıdır. Öncü işçiler, öğrenciler, emekliler, kadınlar, köylüler kim varsa itiraz eden bu devrimci odağa yaklaşmak, burayla bağ kurmak, burada örgütlenmek zorundadır. Bu gerçekten bir istek değil, zorunluluktur. Aksi hâlde her direniş bir üfürükle dağılır. Ama devrimci saflarla bağ kurmuş, örgütlü bir direnişi yenemezler. Örneklerini yukarıda saydık.

Bize, işçi sınıfına lazım olan kitlesel direniş hattıdır. Birleşik Emek Cephesi bunun yoludur. Burada bir tekrardan zarar gelmez. Her toplumsal olayda, işte depremlerde, orman yangınlarında, salgın hastalıkta, işçi direnişlerinde, kadın cinayetlerinde... aslında adı konsa da konmasa da ya da adı ne olursa olsun bu cephe kuruluyor. Mesele bunun devamlılığını sağlamaktır. Bir kadın cinayeti işlendiğinde, bunun erkek egemen sistemi kutsayan iktidar olduğunu bilince çıkaracağız. Depremde öldürenin binalardan çok kâr hırsı, rüşvet-yagma olduğunu bileceğiz. Bir toprak parçası rant için talana açıldığında bunun herkesin sorunu olduğunu kavrayacağız.

İşçi sınıfının kurtuluş yolu, kitlesel direniş, birleşik emek cephesi ve devrimci sosyalist örgütlenmedir. Bu üç ayak olmadan Saray Rejimi yıkılamaz.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

DİRENİŞLER ARTIYOR, DAYANIŞMA BÜYÜYOR

Kitlesel direniş hattı ile örgütlenmeye!

Ülkenin dört bir yanından direniş haberleri geliyor. Daha iyi ücretler için, daha iyi çalışma koşulları için, işten atmalara karşı, sendika hakkı için, toplu sözleşme imzalanmadığı için, ödenmemiş maaşlar, tazminatlar için ...

Direniş her alanda kazanımla sonuçlanmasa da öğretiyor, örgütlenmenin zorunluluğunu kavratıyor. Doruk madencilerinin kazanımı sonrasında neredeyse tüm direnişlerden “Gerekirse Ankara’ya

geliriz” söylemi yükseliyor. Sadece direnişteki de değil, haksızlığa uğrayan tüm kesimler, 78 kişinin yaşamına yitirmesine sebep olan Kartalkaya otel yangını mağdurları da çareyi muhataplarına seslerini duyurabileceklerini düşündükleri Ankara’da aramaya başlıyorlar. Savaş hukuku haksızlıkların daha da artmasına yol açarken, yoksulluk, işsizlik, açlık kıskacındakilere direnmekten başka yol bırakmıyor.

Öğretmenler direndi, direniyor, dayanışma büyüyor

14 Haziran’da Ankara’ya ulaşan özel sektör öğretmenleri ve mülakat mağduru öğretmenler 27 Haziran tarihine kadar basın açıklaması, yürüyüş, açlık grevi eylemlerini gerçekleştirdi. Öğretmenler 14 Temmuz’dan itibaren yeniden Ankara’da olacak.

“Sözler tutulsun, öğretmenlik yaşasın”

“Sokaklar aşınmayacak, biliyoruz. Ama aşınacak yüzleri kaldıysa öğretmenleri hor görenlerin, onlara baskı yapanların, toplum ve ülkeyi eğitimden yoksun bırakanların, eğitimi bir ticaret sayanların, halkı cahil bırakarak ülkemizi sömürenlerin suratları aşınacak! En gur sesimizle bağıracacağız. İşitmezlerse bizi işiten halkımız, onlara işittirmesini bilecek!” Fakir Baykurt

14 Haziran’da ülkenin dört yanından Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası üyeleri ve 1611 mülakat mağduru öğretmen “Büyük Öğretmen Direnişi” için Ankara’da bulundu.

Daha ilk eylemlerinde polisin şiddetli saldırısıyla karşılaşan öğretmenler direnişlerine devam ediyor.

“Öğretmenliği yaşatacağız, eğitimi kurtaracağız”

Ankara’da ulaşmak istedikleri her noktaya doğru yola çıktıklarında polisin cop, biber gazı ve kalkanlarıyla karşı karşıya gelen, gözaltın alınan öğretmenler direnişlerine ara vermeden devam etti.

Direniş ülkenin her yanından ve her kesiminden destek bularak büyüdü.

Direnişlerinin ikinci gününde açlık grevine başlayan öğretmenler yürüyüş iradelerinden de vazgeçmedi. Öğretmenler, eğitimin, eğitimcinin, öğrencinin geleceğini

düşünmesi gereken; işveren derneklerinin temsilcilerini, Milli Eğitim Komisyonu Başkanı Ayşen Gürcan başta olmak üzere komisyon üyesi vekilleri, Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin’i, Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekillerini çözüme çağırarak açıkladılar.

20 Haziran Cumartesi, açlık grevinin 6. gününde, İstanbul Odakule’de yer alan TÖZOK (Türkiye Özel Okullar Derneği) önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması tamamlandıktan sonra polisin saldırısına uğradılar; çevrede yer alanların yuhalama ve tepkileri sonrasında ablukaya alınan öğretmenler bırakıldı.

27 Haziran’da öğretmenler, Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin’in, “Bakanlığımıza ulaşmış şikâyet yok,” sözlerine karşı, açlık grevlerinin 12. gününde Millî Eğitim Bakanlığı önüne yürüdüler. Üç yıl öncesinden başlamak üzere bakanlıkla yaptıkları görüşmeleri, Meclis önünde 52 gün nöbet tuttuklarını, İstanbul’dan Ankara’ya yürüdüklerini hatırlatarak her seferinde taleplerini, sorunlarını ilettiklerini vurguladılar.

27 Haziran’da Ankara’da ilan edilen OHAL’i aratmayan NATO genelgesi ile açlık grevinin de yasaklar kapsamına alınmasıyla öğretmenler eylemlerine Ankara’da bir ara vererek diğer illere taşıma kararı aldılar. Öğretmenler Ankara’da hakların rafa kaldırılmadığını, aslında 14 gün boyunca öğretilere uygulanan baskı ve şiddetin resmî bir hâl aldığını vurguladı.

29 Haziran’da İstanbul ve İzmir’de eylem yapan öğretmenlere siyasi parti, demokratik kitle örgütleri ve devrimcilerden yoğun destek vardı.

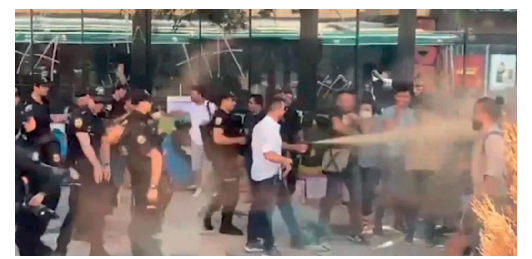
“Mücadele dersini öğretmenler veriyor”

Eğitim emekçileri NATO kısıtlamalarının kalkmasının ardından talepleri karşılanmazsa 14 Temmuz’da yeniden muhataplarına en yakın nokta olan Ankara’da olacaklarını açıkladılar.

Öğretmenlerin başlıca talepleri; insanca yaşayabilecekleri düzeyde ekonomik iyileştirme, özel sektör-

de 2014 yılında kaldırılan taban maaş güvencesinin yasal olarak geri getirilmesi, kamuda atamalarda mülakat sisteminin kaldırılması, belirli süreli iş sözleşmesinin kaldırılarak tam yıllık iş güvencesine geçilmesi, şiddet yasalarının caydırıcı şekilde düzenlenmesi ve güvencesiz çalışma koşullarının iyileştirilmesi.

Söz, yetki, karar işçilere!

Zafer direnen Özşen madencilerinin

Özşen Madencilik direnişi son 3 günü yeraltında ve açlık grevinde olmak üzere 27. günün sonunda zaferle sonuçlandı.

Direnişlerinde copla, gözaltıyla, tehditle hattâ kurşunla yıldırılmaya çalışılan madenciler toplumdan, özellikle Uzunköprü, Keşan ve Malkara halkından aldığı destek ve dayanışma ile direnişi kazandı. 15 Haziran günü İstanbul, Ankara, İzmir meydanlarında yapılan basın açıklamaları ile dayanışma büyüyerek devam etti. “Hakkımızı patronlara yedirmeyeceğiz,” diyen madencilere yönelik saldırıları işçi sınıfına yönelmiş saldırılar olarak gördüklerini

belirten Bağımsız Maden İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu, “İşçilerin alın terini gasp edip hak arayan ailelerin üzerine silah ve çete gönderenler bilsin ki bu direniş büyüyecek, bu arkadaşlar kazanacak, bütün Türkiye bunu görecek,” açıklamasını yapmıştı.

15 Haziran gecesinde valiliğin arabuluculuğunda varılan anlaşma 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’nin yıldönümünde Ankara’da direnen eğitim emekçilerine armağan edildi.

Procter&Gamble’da 52 günlük grev kazandı

Kocaeli Gebze’de üretim yapan Amerikan şirketi P&G’de işçiler, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde düşük ücret tekliflerine karşı Lastik-İş Sendikası öncülüğünde 12 Mayıs’ta greve çıkmışlardı.

52 gün süren kararlı direniş, taleplerin büyük ölçüde karşılandığı bir toplu iş sözleşmesi ile 2 Temmuz’da zaferle sonuçlandı.

Procter& Gamble patronu toplu iş sözleşmesinin 1. altı ayında %5, 2., 3. ve 4. altı aylarında ise altı aylık enflasyon oranının %40’ı oranında ücret zammı teklif etmişti.

Tekliflere karşı greve çıkan 85 işçi üretimi durdurarak fabrika önüne çadır kurdu, iş kıyafetlerini fabrika tellerine astı. Direniş boyunca siyasi

partiler, sendikalar, emek ve kitle örgütleri grevdeki işçileri ziyaret ederek destek verdi.

Direnişin kararlılığı karşısında masaya oturan patron sendikanın taleplerini kabul etti. Lastik-İş Sendikası web sayfalarında ayrıntılarıyla açıklanan sözleşme maddelerine göre işçilerin çıplak brüt ücretleri 220.990 TL/ay olarak, zarf toplamları ise yaklaşık 330.000 TL/ay olarak düzenlenerek ücretlerde %34 artış sağlandı.

Şık Makas işçileri 260 günlük direnişle kazandı

Tokat’ta Şık Makas CRS Tekstil fabrikasında çalışırken hakları ödenmeden işten çıkarılan ve Birleşik Tekstil Dokuma ve Deri İşçileri Sendikası (BİRTEK-SEN) öncülüğünde 260 gündür eylemlerini sürdüren tekstil işçilerinin mücadelesi 4 Temmuz’da kazanımla sonuçlandı. İşçiler, zaferlerini Cumhuriyet Meydanı’nda Tokat’ın yöresel oyunu “ellik” oynayarak ve halaylar çekerek kutladılar.

Etkinlikte konuşan Şık Makas CRS Tekstil İşçileri Sözcüsü Sündüs Akkan, 260 gün önce yola çıktıklarında kendilerine “vazgeçersiniz” denildiğini belirterek, “Biz yalnızca ekmeğimiz için değil, onurumuz, geleceğimiz ve birbirimiz için direndik. Bu süreçte açlığı, yorgunluğu, soğuğu ve sıcağı birlikte göğüsledik. İşte bize zaferi götüren de tam olarak bu omuz omuza duruşumuzdu,” dedi.

Direniş sonucunda işçilerin içeride kalan tüm birikmiş aylıkları ödendi, işten çıkışlarda kullanılan olumsuz kodlar düzeltilerek işçilerin işsizlik maaşı alma hakkı yeniden sağlandı, kıdem ve ihbar tazminatları en yüksek banka mevduat faiziyle birlikte ödendi, tüm yargı ve dava masrafları patrona yüklenirken fabrikanın yeniden

üretime geçmesi halinde direnişçi işçilerin işe alımda öncelikli olacağı protokol altına alındı.

Şık Makas işçileri direniş kazanımlarını BİRTEK-SEN 2. Olağan Kongresinde de kutladılar.

Türkmen: “Direniş, çalışma rejiminin özeti oldu”

BİRTEK-SEN Genel Başkan Mehmet Türkmen de bu mücadelenin yalnızca bir kazanımla sonuçlanan grev olmadığını, aynı zamanda Türkiye’deki çalışma rejiminin bir özeti olduğunu söyledi.

Türkmen, “Bu zafer, tıpkı daha önce Başpınar’daki grevlerde olduğu gibi, Özak direnişinde olduğu gibi; Malatya’da, Adıyaman’da, pek çok yerde BİRTEK-SEN’in öncülük ettiği pek çok grev ve direnişte, hak mücadelesinde olduğu gibi sadece patronların işçi düşmanı tutumuna karşı değil, aynı zamanda ona göz yuman iktidarın, devletin

ilgili yetkili kurumlarının, kolluğun yasaklarına, baskılarına, göz yummasına ve patronların bütün suçlarına ortak olan tutumlarına rağmen kazanıldı. Bu zafer, tıpkı diğer direnişlerde olduğu gibi, patronla işbirliği yapan, patronla birlikte işçi düşmanlığı yapan bir sarı sendikanın ihanetine rağmen kazanıldı,” dedi.

Direnerek öğreneceğiz,

“Trendyol da sorumluluktan kaçamaz”

Denizli’de Trendyol deposunda faaliyet gösteren taşıeron firma GHZ Lojistikte sendikalaştıkları gerekçesiyle işten çıkarılan 37 işçi için DİSK İletişim-İş Sendikası, şirketin en fazla işçi çalıştırdığı işyeri olan İzmir’in Torbalı ilçesindeki GHZ deposu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sürecin sorumluluğunun yalnızca GHZ Lojistik ile sınırlı olmadığı belirtilirken, “Türkiye’nin en büyük e-ticaret şirketlerinden biri, çoğunluk hisseleri Çin merkezli sermaye tarafından kontrol edilen uluslararası bir şirket olan Trendyol da bu sürecin sorumluluğundan kaçamaz. Taşıeron şirketlerin arkasına saklanarak sendikal hak ihlallerine sessiz kalmaz. Bu depolarda yaratılan değer işçilerin emeğiyle üretilmektedir. İşçiler sendikalaştıkları için işten çıkarılıyorsa, asıl işveren olarak

sorumluluğunu üstlenmek zorundadır,” denildi.

Birkaç işçiyi işten atarak sendikal örgütlülüğün dağıtılacağı düşünülenlerin yanı sıra ifade eden DİSK İletişim-İş Genel Başkanı Gürkan Emreoğlu, “Türkiye işçi sınıfının tarihi göstermiştir ki baskılar ve işten atmalar mücadeleyi bitirmez, büyütür,” dedi. Depo önünde kurulan direniş çadırının bunun en somut göstergesi olduğunu söyleyen Emreoğlu, “Bu mücadele yalnızca GHZ işçilerinin değil; taşıeronlaştırmaya, güvencesiz çalışmaya, düşük ücretlere ve sendikasızlaştırmaya karşı direnen bütün işçilerin ortak mücadelesidir,” ifadelerini kullandı.

Kortekste bir günlük grev, sendikadan satış sözleşmesi

Teksif Sendikasının örgütlü olduğu Bursa Fethiye OSB’de bulunan Korteks işyerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerinden anlaşma sağlanamayınca 6 Temmuz’da grev uygulaması başladı.

7 Temmuz’da sendika ile patronun toplu iş sözleşmesini imzalamasıyla grev sona erdi. Ancak işçiler, TİS yetkisine sahip TEKSİF’in işverenle vardığı anlaşmanın kendi iradelerini yansıtmadığını savunarak sendika yönetimini protesto ediyor ve birçok işçi imzalanan sözleşmeyi “satış sözleşmesi” olarak niteliyor.

12 ay süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamamasının ardından 19 Haziran’dan grev tarihine kadar işçiler vardiya giriş ve çıkışlarında yürüyüş yaparak eylem gerçekleştirdiler.

Zorlu Grubuna ait olan Korteks, 1989 yılında faaliyetlerine başlamış. 352 bin metrekare üretim alanında faaliyet gösterdiği belirtilen firma Türkiye iplik ihtiyacının %17’sini karşıladığını, 50’ye yakın ülkeye ihracat yaptığını açıklıyor.

2024 yılı sonu itibarıyla 228 milyon dolar ciroya ulaşan şirket 1900 civarında çalışan ile 105 bin ton üzerinde iplik üretimi gerçekleştiriyor.

Sıra bütün bu zenginlikleri üreten emekçilere gelince, insanca yaşayacak ücret ve adil çalışma koşulları için mücadele etmekten, birlikte direnmekten başka kazanma yolu görünmüyor.

Colin’s Eroğlu Modada grev devam ediyor

Öz İplik İş Sendikası, 2017 yılından beri örgütlü ve yetkili olduğu Eroğlu Moda şirketinin İstanbul’daki fabrikası önünde 30 Nisan tarihinde düzenlenen basın açıklamasıyla 1 Mayıs’ta grev kararı aldıklarını duyurmuştu.

İşçilerin grevi 70. günlere yaklaşırken Adana, Malatya, Çorlu, Kayseri, Tokat, Uşak, Kocaeli, İstanbul ve Karabük’te bulunan Colin’s mağazaları önünde basın açıklamalarıyla seslerini duyurmaya devam ediyorlar.

Açıklamalarda patronun, Çorlu fabrikasını kapatırken Aksaray’daki üretimi durdurarak (Ekim 2025) 1.500 işçinin iş

akdini feshederek yatırımlarını Mısır’a taşımaya başladığı, İstanbul’da devam eden ve üretimde olan işçiler için ise toplu iş sözleşmesi sürecinin bilinçli şekilde tıkandığı, işçilerin haklarının yok sayılmaya çalışıldığı belirtildi.

İşçiler toplu sözleşme haklarının patronların keyfine göre yok sayılamayacağını vurguluyorlar.

İBB Ağaç A.Ş. işçileri direniyor

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) tarafından iştirak şirketi olarak kurulan İstanbul Ağaç ve Peyzaj A.Ş. (Ağaç A.Ş.) bünyesinde çalışan 100’den fazla işçi “güvenlik soruşturmaları” nedeniyle işten çıkarıldı. İşçiler ayrıca mobing ve baskıyla da istifaya zorlandı.

İşten çıkarılan işçilerden 50’den fazlası işe iade talebiyle dava açtı. İstanbul Adliyesi 3’üncü İş Mahkemesi, 3 işçi hakkında “işe iade edilmesine” yönelik karar verirken, diğer işçilerin dava süreci sürüyor. İşe iade talebiyle mahkemeye başvuran işçiler kazansa da mahkeme kararı uygulanmıyor. İşçiler, 30 Nisan’dan bu yana İstanbul Fatih’te bulunan Saraçhane Parkı’nda işe iade talebiyle nöbet tutuyor.

Muhatap kim?

İBB’nin Ağaç A.Ş. iştirakinin “muhatap biz değiliz” yanıtı verdiğini, sürecin başında “valilik kararıyla” dediklerini ve bunların gerçeği yansıtmadığını vurgulayan işçilerden Kezban Karlık İBB Başkan Vekili Nuri Aslan ile görüşmelerinin de olumsuz geçtiğini belirtti:

“Burada bir hukuksuzluk var. Biliyorsunuz, güvenlik soruşturması ilk işe alınırken yapılır. Bizler ilk işe 2021’de başladık. Ve 2022’de yine Süleyman Soyulu’nun söylemi üzerine biz bir kere daha güvenlik soruşturmalarından geçirildik. 6 yıllık bir personelin 6 yılın sonunda güvenlik soruşturması bahanesiyle işinden edilmesi gerçekten ne vicdana ne hukuka uymuyor.”

Mersin Limanı'nda direniş devam ediyor

Mersin Limanı'nda sendikal oldukları için işten çıkarılan 155 işçinin direnişi 6 ayı geride bıraktı. İşçiler, işe geri dönene kadar direnişlerini sürdüreceklerini söylüyorlar.

Özgüneş Taşımacılık bünyesinde çalışan işçiler, ağır, tehlikeli ve güvencesiz çalışma koşullarına karşı Tüm Taşıma İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) üye oldular.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, 22 Ekim 2025 tarihinde sendikanın toplu iş sözleşmesi yetkisini tescilledi. Ancak sendika düşmanı patron, TİS sürecini baltalamak için 31 Aralık 2025 tari-

hinde "ihale yenilenmedi" bahanesiyle 185 işçiyi işten çıkardı.

İşten çıkarılanlar arasında yer alan ve sendikal olmayan 30 işçi süreç içerisinde yeniden işe geri alınırken; 155 TÜMTİS üyesi işçi 6 ay aşkın süredir liman kapısının direniyor.

Dev Emekli-Sen Ege Şubeleri:

Emekliler insanca yaşamak istiyor

DİSK'e bağlı Devrimci Emekliler Sendikası Ege Bölge Şubeleri, Emekliler Haftası ve temmuz ayı maaş zammına ilişkin Konak SGK önünde basın açıklaması düzenledi.

Sık sık "AKP zammını al başına çal", "Direne direne kazanacağız", "Saraya değil emekliye bütçe" sloganlarının atıldığı açıklamada emeklilerin açlık sınırının altında yaşamaya mahkûm edildiği vurgulandı. Emekliler; emperyalizmin bir savaş makinesi olan ve dünya halklarına kan kusturan NATO'nun toplantısını da onaylamadıklarını açıkladı.

Temmuz enflasyonu ile emekli aylıklarına yapılacak maaş zammının kabul edilmeyeceği vurgulanarak talepler sıralandı:

- Savaşa, saraya, yandaşlara değil emekliye bütçe istiyoruz.
- İnsan onuruna yaraşır bir maaş istiyoruz.
- Parasız sağlık, ulaşılabilir sağlık hizmeti ve katkı paylarının olmadığı ilaç desteği istiyoruz.
- Örgütlenmemiz önündeki sözde yasal engellerin kaldırılmasını ve toplu sözleşmeli sendikal hakkımızın tanınmasını istiyoruz.

Kısa... Kısa...

İzmir Kemalpaşa'da faaliyet gösteren **Temel Conta** fabrikasında işçiler, düşük ücretler, sendikal hakların tanınmaması ve kötü çalışma koşullarına karşı **Petrol-İş Sendikası** çatısı altında örgütlenerek 10 Aralık 2024'te greve çıkmışlardı. Patronun grev kırılcılığı yaparak makinaları başka bir ilçeye taşıma girişimlerine rağmen grevleri 574. gününde de kararlılıkla sürdürülüyor.

İzmir Serbest Bölgesi'nde faaliyet gösteren **Digel Tekstil**de patronların sendikasızlaştırma, baskı ve işten atma saldırılarına karşı yükselen direniş 17 Ocak 2025'ten bu yana devam ediyor. Toplu iş sözleşmesi süreci 500'lü günlerde başlamıştı. Sendikal haklarını savundukları için işten atılan 14 işçinin geri alınması talebi, direnişin en önemli başlıklarından biri olmaya devam ediyor.

Belediye İş Sendikası'nın örgütlü olduğu İzmir Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden **İZDOĞA A.Ş.'de** yaklaşık 3 bin 300 işçiyi kapsayan 2026-2028 dönemi toplu iş sözleşmesi, grev sürecinin başlayacağı günlerde tarafların uzlaşmasıyla 2 Temmuz'da gece saatlerinde imzalandı.

2025 yılında Kazancı Holding bünyesindeki Aksa Doğal Gaza satılan **Bursagaz**-da sendikal haklarının tanınması talebiyle direnişlerini sürdüren **DİSK Enerji-Sen** üyesi işçilere destek ziyaretleri devam ediyor. Patronun sendika yetki itirazını geri çekmesini isteyen işçiler patronun yönlendirdiği Tes-İş Sendikası ile yürümeyeceklerini, işten atmalara karşı mücadelelerine devam edeceklerini vurguluyorlar. 12 işçi işten atılmıştı.

Kütahya'nın Tunçbilek beldesinde bulunan **Egetaş Kömür İşletmesi** işçileri, 2025 yılından beri eksik yatan maaşları ve kömür haklarının ödenmesi nedeniyle 53 gündür direnişte. 226 maden işçisi, "hırsızlık ve ahlâksızlık" suçlamasını içeren Kod-25 ile işten atıldı.

Urfa'da 80'den fazla işçinin işten çıkarıldığı **Mercan İplikte** konkordato sürecinde hak gaspları nedeniyle işçiler, aylardır ödenmeyen ücret ve tazminatları için 190 gündür eylemlerini sürdürüyor.

Bakırköy Belediyesi Tiyatro Müdürlüğü'nde çalışırken 14 Mayıs gecesi iş akitleri SMS ile feshedilen 38 işçi belediye binası önünde direniş çadırı kurarak nöbete başladı. Atılan tüm işçilerin kayıtsız şartsız işe geri alınması talep ediliyor.

Tekirdağ Velimeşe Organize Sanayi Bölgesi'nde tıbbî malzeme üretimi yapan **SubMed** (Su Biyomedikal) fabrikası işçileri, 10 Kasım'dan bu yana fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor. **Petrol-İş Sendikası'nın** yetkiyi almasının ardından patron ve fabrika yönetimi, işçileri sendikadan istifaya zorlamış, baskıyı arttırmış ve 6 öncü işçiyi işten atmıştı.

TMSF'ye devredildikten sonra üretimi duran **Sivas Demir Çelik** fabrikası işçileri, ödenmeyen maaşları ve tazminatları için tabutlu eylem yaptı. 5 ay önce TMSF'ye devredilen işletmede işçi sayısı 600'den 350'ye geriledi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) ile **Agence France-Presse (AFP)** Türkiye bürosu yönetimi arasında aylardır süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamadı. Ücret artışları başta olmak üzere temel maddelerde uzlaşma sağlanamadığı belirtildi. %30 zam teklifi reddeden işçiler ve sendika 6 Temmuz'da greve çıktı.

Beşiktaş Belediyesindeki işine dönmek için 207 gündür direnen ve direnişlerinin 203. gününde süresiz açlık grevine başlayan Turan Çil ve Cem Devran Çitçi için Beşiktaş Belediye önünde 10 Temmuz'da, açlık grevlerinin 5. gününde basın açıklaması yapıldı.

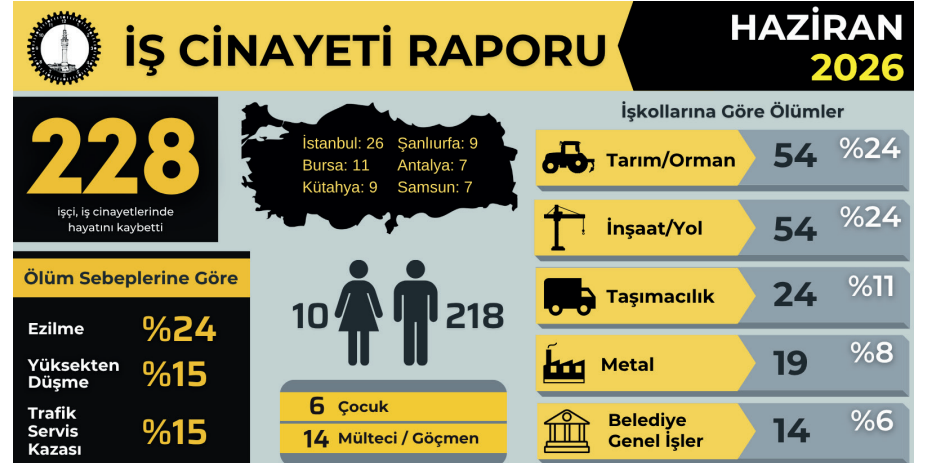
İSİG: HAZİRAN AYINDA EN AZ 228 İŞÇİ HAYATINI KAYBETTİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisinin raporuna göre haziran ayında 228, yılın ilk altı ayında en az 1063 işçi hayatını kaybetti.

En çok ölüm tarım, inşaat, taşımacılık ve metal işkolunda meydana geldiği belirtilen rapordaki diğer bilgilerden bazıları şu şekilde:

- Tarımda orman işçileri, çobanlar, tarım işçileri ve çiftçiler, besiciler, arı-cılar, balıkçılar; inşaatla TOKİ, Emlak Konut, kamu kurum inşaatları-tadilatları ve deprem bölgesi işçileri; taşımacılıkta tır, tanker, kamyon, otobüs, kargo, taksi şoförleri ile moto kuryeler; metalde ise dev metalürji, çelik, boru, bina tesisatları üreten fabrika ve OSB'lerdeki atölye işçilerinin ölümleri...

- Sektörel olarak bakarsak 75 sanayi, 56 inşaat, 54 tarım ve 43 hizmet sektörü işçisi hayatını kaybetti...
- Bu ay üçü inşaat, ikisi tarım ve biri cam olmak üzere 6 çocuk işçi hayatını kaybetti. Çağrımızı yineliyoruz: Sana-yide-tarımda-hizmette-inşaatla çocuk işçiliğine, paralı eğitime, mesleki eğitim adı altında kölece çalıştırılmaya, sanal bağımlılığa, uyuşturucuya, kumara, şiddete ve çetelere karşı mücadeleyle!
- Bu ay dördü tarım, üçü belediye/genel işler, biri ticaret, biri eğitim ve biri sağlık olmak üzere en az 10 kadın

işçi hayatını kaybetti. Tabi kadın iş cinayetleri ile genel olarak kadın cinayetleri ve şüpheli kadın ölümleri de bazen iç içe de geçebilmektedir, unutmayalım.

- Güvencesizlik kısılacında olan işçi sınıfının en kötü durumda çalışmaya zorlanan bileşenlerinden birisi de göçmen işçilerdir. Bu ay 5'i Azerbaycanlı, 3'ü Suriyeli, 2'si Mısırlı, 1'i Çinli, 1'i İranlı, 1'i Özbekistanlı, 1'i Türkmenistanlı olmak üzere 14 göçmen işçi hayatını kaybetti.
- Bu ay ölen işçilerin en az 12'si (yüzde 5) sendika üyesi, 216'sı (yüzde 95) sendikasız.

Gayrettepe işçi katliamı davası: "Adalet sistemi işçinin canı söz konusu olunca çok yavaşlıyor"

Gayrettepe'de 29 işçinin yaşamını yitirdiği yangın davası 30 Ekim'e ertelendi.

Beşiktaş Gayrettepe'de Masquerade adlı gece kulübündeki tadilat esnasında çıkan ve 29 işçinin yaşamını yitirmesine neden olan yangına ilişkin 4'ü tutuklu 22 sanığın yargılandığı davanın 15'inci duruşması tutuklu sanıkların tutukluluk hâllerinin devamına hükmedildi.

Avukat Ahmet Ergin, duruşmaları düzenli takip etmeyen iki belediye çalışanı hakkında zorla getirilme kararı çıkarılmasının duruşmanın tek olumlu gelişmesi olarak değerlendirdi.

"27 ayda bir rapor bile alınamadı"

Dava sürecindeki en büyük tikanıklığın bilirkişi raporlarında yaşandığını vurgulayan Ergin, "Kamu görevlilerinin sorumluluklarını ve katliamın nasıl gerçekleştiğini ortaya koyacak raporlar yetersiz. Bir tweet atıldığında anında harekete geçen adalet sistemi, konu işçilerin canı ve hak arama mücadelesi olduğunda maalesef çok yavaş davranıyor. 27 aydır kamu görevlileriyle ilgili bir rapor bile alınamadı, dosya tamamen buna kilitlenmiş durumda," dedi.

Dilovası işçi katliamı: İki kişi tahliye edildi

Dilovası'daki Ravive Kozmetik Fabrikası yangınında yaşamını yitiren 7 işçinin aileleri, adalet nöbetlerinin 4. haftasında Dilovası Belediyesi önünde eylem yaptı. Eski Zabıta Müdürü Cengiz Taşdemir ve Müdür Vekili Nizamettin Balcı'nın tutuklandıktan 6 gün sonra tahliye edilmesine aileler tepki gösterdi.

"7 canımıza mal olan imzanın bedeli 6 gece olamaz"

Aileler, aralarında Dilovası Belediyesi Başkan Yardımcısı Necati Temiz ile imar, yapı kontrol ve zabıta müdürlerinin de bulunduğu 7 kamu görevlisi tutuklanmasından yalnızca 6 gün sonra gelen tahliyelere tepki gösterdi:

"Dosyaya giren herhangi bir yeni delil bulunmazken, faillerin düzenledikleri düzme-

ce tutanaklar ortadayken ısmarlama verilen bu kararı kabul etmiyoruz. Katliamdan neredeyse 15 gün önce Ravive Kozmetikte yapılan göstermelik denetimde işyerinin sahip olması zorunlu hiçbir belgesinin bulunmadığı anlaşılmaya rağmen 'iş yerinde faaliyet olmadığı' iddia edilerek Nizamettin Balcı'nın imzaladığı tutanak sebebiyle hakkında hiçbir işlem yapılmadan bu tutanak sayesinde kaçak yollardan faaliyete devam eden imalathanede ailelerimizi kaybettik. 7 canımıza mal olan bir imzanın bedeli 6 gece olamaz."

Hendek Katliamı'nın 5. yılı: "Memleket mezarlık gibi"

Sakarya'nın Hendek ilçesinde yedi işçinin yaşamını yitirdiği Büyük Coşkunlar Havai Fişek Fabrikası patlamasının 5'inci yıldönümünde, aileler ve avukatlar adalet arayışlarını sürdürdü. Düzenlenen anma etkinliğinde yapılan açıklamalarda, iş cinayetlerinin "kader" olmadığı vurgulanarak sorumluların cezalandırılması talep edildi.

"Önleyebilirsiniz, denetleyebilirsiniz"

"Memleket mezarlık gibi" diyerek sözüne başlayan Avukat Gülşen Uzunur devamında şu cümleleri kaydetti:

"Her gün önlenabilir ölüm haberleri alıyoruz. ... Önleyebilirsiniz,

denetleyebilirsiniz, adaleti sağlayacak cezalar tesis edebilirsiniz. Bu, kolay bir şekilde ilerletilebilecek bir yargılamaydı ama bir eziyete dönüştü. Yargıtay, bizim söylediğimiz gibi 'olası kast ile kâr için öldürmüşlerdir' dedi. Yüzlerce kat patlayıcı depolanmış, kaçak barut ile. Böyle bir süreçte 5 yılın sonunda acaba yerel mahkeme Yargıtayın bozma kararına uyacak mı diye tartışıyoruz. Neden biliyor musunuz? Deniyor ki patronlar işçi öldürebilir, işçi olmanın fitratında bu var. İsteniyor ki adalet arayışı yanıt bulmasın. Biz adaleti hem mahkeme salonlarında alacağız hem de toplumsal olarak alacağız."

Sermaye vampirdir, işçi kanı emmektedir!

Savaş ekonomisi; yoksulluk derinleşiyor

Ne ekonominin düzelmesini beklemek, ne de özgürlüklerin geri gelmesini beklemek akla-mantığa uygundur.

Ekonomi, işçi-emekçiler için katmerlenmiş sömürünün sayısal ifadesinden ötesi değildir. Hukuk, mülkiyeti kutsayan Roma

Hukuku'na bile rahmet okutan iç savaş hukukudur. NATO'nun ülkemizde yaptığı zirve, ülkenin bir sömürge olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Sosyalistlerin geliştirdiği direniş ise gözlerin nereye dikilmesi gerektiğini aynı netlikte ortaya koymaktadır.

Ekonomileri köleliktir!

Ekonomi dediğiniz, içinden geçtiğimiz dönemde, kaynakların savaşa aktarıldığı, sermayenin savaş ekonomisi yoluyla servetine servet kattığı bir yağma düzeninden başka bir şey değildir. Savaş ekonomisi, halkın daha da yoksullaşmasını ifade eder. Açlık sınırı altında ücretler, enflasyon, borç içinde kıvranan milyonlar, çürük meyve-sebze standları, çöpten bir şeyler toplayan aileler, bütün bunlar bir avuç sermayedar büyüsün diye olan şeylerdir.

Türk-İş Konfederasyonu tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişimlerinin aile bütçesine yansımalarını belirle-

mek amacıyla her ay, düzenli olarak yapılan bu araştırmanın 2026 Haziran ayı sonuçlarına göre:

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 35.758,88 TL'ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 116.478,40 TL'ye

Bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık 46.248,50 TL'ye yükseldi.

Türk-İş'e göre, "mutfak enflasyonu" verilerindeki değişim Haziran 2026 itibarıyla şu şekilde gerçekleşmiştir:

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir

ailenin "gıda için" yapması gereken asgarî harcama tutarındaki artış, bir önceki aya göre yüzde 1,66 oranında gerçekleşmiştir.

On iki aylık değişim oranı yüzde 36,93 olmuştur.

Yıllık ortalama artış yüzde 40,44 olarak gerçekleşmiştir.

Altı aylık artış oranı ise yüzde 18,63 olmuştur.

36 bin liraya yaklaşan açlık sınırı, bırakın asgarî ücreti, ortalama ücretin bile üzerindedir. Oysa gerçek açlık sınırını bize bekâr bir işçinin

yaşam maliyeti verir ki bu yukarıda da yazdığı üzere 46 bin liranın üzerindedir. Bazı araştırmalara göre, kariyer.net gibi sitelerde bile işçilerin maaş beklentisi ortalama 36-39 bin lira seviyesindedir. İşte, açlık ve yoksulluktan daha korkunç olanı bu alışmışlık olsa gerek.

Enflasyon rakamları üzerine notlar

Haziran ayı, memur maaşlarının, memur ve işçi emeklilerinin maaş artışının netleşeceği aydı, tıpkı aralık ayı gibi. "Ne hikmetse" zam ayından önceki aylarda enflasyonun düşüş eğilimi devam etti. (!)

Mayıs ayında yüzde 1,71 olan aylık enflasyon, haziran ayında ise yüzde 0,99 ile yüzde 1'in altına düşmüş oldu.

Bazı gerçekleri hatırlatıp altını çizelim. Enflasyon, servetin fakirden zengine aktarılmasından başka bir şey değildir. Enflasyon düştü denilen şey, önceki döneme göre göreceli bir düşüşten başka bir şey değildir. Yoksa enflasyon hep artar. Zaten öyle olmasa, zavallı patronlar işçiyi sadece

çalışırken soyacaktı. Bu sayede, mallarını işçilere satarken yaptıkları zamlarla bir kez ve bir kez daha kârlarına kâr ekleyebiliyorlar.

Elbette, artan enflasyon ve açlık-yoksulluk sınırı karşısında, işçi sınıfının yapması gereken, kayıplarını giderecek ücret artışları için mücadeledir. Bu mücadeleyi işçiler, sendikaları aracılığıyla verirler. Oysa ki sendikaların büyük çoğunluğu, moda deyiimiyle ana-

akım sendikalar devlet-sermaye güdümünde mücadeleden uzak, hatta mücadele edenlerden de uzak bir konumda günü kurtarmaya çalışıyor. Yaptıkları belki de en iyi şey, oturdukları yerden basın açıklamaları, istatistikî hesaplarla işçilerin kayıplarını hesaplamak ama asla kayıpları geri almak için mücadele etmemek. Bunun sınırları olduğu, yolun sonuna gelindiği hissediliyor.

Kurumlar vergisinde yeni dönem

Üretim ve ihracata destek. Burjuva medya, kurumlar vergisinde yapılan değişikliği, bu ve benzeri müjdeli başlıklarla duyurdu. Kurumlar vergisi, sermaye şirketleri, kooperatifler, iktisadi kamu kuruluşları, dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler ile iş ortaklıklarının elde ettikleri safi kazançları (net kârları) üzerinden

alınan bir doğrudan vergidir.

Yani, şahısların ödediği "gelir vergisi"nin şirketler ve tüzel kişilikler için geçerli olan versiyonudur diyebiliriz.

Ama Saray Rejiminin vergi uygulamaları, şirketleri vergiden azade kılıyor. Aflar, istisnalar, teşvikler derken, şirketlerin vergi ödediğini söylemek güç. Vergi yükü işçilerin sırtında.

Son düzenleme ile kurumlar vergisi iyice sınırlanıyor. Serbest bölgelerde üretim yapan mükelleflere vergi istisnası genişletildi. Buna göre, 1 Ocak 2026'dan itibaren elde edile-

cek kazançlar için, serbest bölgelerde üretilen ürünlerin yalnızca yurt dışına değil, serbest bölge içine ya da diğer serbest bölgelere yapılan satışlarından elde edilen kazançlar da kurumlar vergisinden muaf tutulacak.

Buna karşılık, ürünlerin Türkiye içindeki firmalara satışından doğan kazançlar istisna kapsamında yer almayacak. Serbest bölgelerde gerçekleştirilen fason üretim faaliyetlerinden elde edilen kazançlar da genişletilen istisna uygulamasına dâhil edilecek.

Öte yandan transit ticaret ve aracılık faaliyetlerine vergi indirimi

getirildi. Yurt dışından satın alınan malların Türkiye'ye getirilmeden üçüncü ülkelere satılmasından veya yurt dışındaki alıcı ve satıcılar arasındaki ticarete aracılık edilmesinden elde edilen kazançların yüzde 95'i kurumlar vergisinden muaf tutulacak.

Gümrüklü antrepolarda millîleştirilmeden depolanarak satılan mallar ile yurt dışından alınan aktivasyon kodu, e-pin, oyun kodu ve dijital ürün kodu gibi gayrimaddi hakların Türkiye'de kullanılmadan doğrudan yurt dışına satılması veya bu işlemlere aracılık edilmesi de indirim kapsamına alınacak.

Savunmaya ayrılan pay büyüyor, silah sanayii rekor kırıyor

Türkiye'nin 2026 bütçesinde savunma harcamaları için yaklaşık 1,2 trilyon lira, iç güvenlik harcamalarıyla birlikte ise 2,15 trilyon liranın üzerinde kaynak ayrıldı. Bu tutar, 2025 yılına göre yaklaşık yüzde 30'luk artış anlamına geliyor. NATO'nun 2035 yılına kadar savunma ve güvenlik harcamalarının GSYH'nin yüzde 5'ine çıkarılması

yönündeki hedefi de dikkate alındığında, önümüzdeki yıllarda bu kalemin daha da büyümesi bekleniyor.

Savunmaya ayrılan kamu kaynaklarındaki artış, sektörün büyük şirketlerinin mali tablolarına da yansıyor. Savunma elektroniği üreticisi ASELSAN, 2025 yılında yeni ihracat sözleşmelerini 2 milyar doların üzerine çıkarırken toplam sipariş büyüklüğü 20 milyar doları aştı. Şirketin cirosu 2025'te 4 milyar doların üzerine yükseldi.

Savunma sanayiinin en büyük ihracatçılarından Baykar, 2023 yılında yaklaşık 2 milyar dolar ciroya ulaştığını ve gelirlerinin yüzde 90'dan fazlasının ihracattan geldiğini açıklamıştı. 2025 yılında sektörün toplam savunma ve havacılık ihracatı ise ilk kez 10 milyar dolar sınırını aştı. Ancak mesele yalnızca birkaç büyük şirketin büyümesiyle sınırlı değil; otomotivden ağır sanayiye, makine üretiminden inşaatla uzanan sermaye grupları da savunma alanına yöneliyor. BMC gibi şirketlerin zırhlı araçlar, askeri sistemler ve silah üretimi tarafında daha fazla yer alması, bu alanın sermaye için giderek daha kârlı ve stratejik bir yatırım sahasına dönüştüğünü gösteriyor. Savunma sanayii, böylece yalnızca devletin

güvenlik politikalarının değil, aynı zamanda sermaye birikiminin de önemli bir parçası haline geliyor.

Sektörde faaliyet gösteren şirketlerin yapıları da farklılık gösteriyor. ASELSAN'ın çoğunluk hissesi Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfına aitken, TUSAŞ'ın ortakları arasında Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı ile devlet kurumları yer alıyor. Baykar ise özel sermayeli bir şirket olarak faaliyet gösteriyor. BMC gibi şirketler de kamu ihaleleri, teşvikler ve devlet destekleriyle büyüyen savunma ekosisteminin içinde yer alıyor. Büyük projelerin önemli bölümü Cumhurbaşkanlığı Savunma Sanayii Başkanlığı koordinasyonunda yürütülüyor ve kamu bütçesiyle finanse ediliyor.

Savunma sanayiindeki büyüme, ihracat ve teknoloji üretimi açısından olumlu göstergeler sunarken, kamu bütçesinde savunmaya ayrılan payın artması aynı zamanda bütçe öncelikleri tartışmasını da beraberinde getiriyor. Kamu kaynaklarının hangi alanlara yönlendirileceği; ücretler, sosyal harcamalar, eğitim ve sağlık gibi kalemler üzerindeki etkisi bakımından ekonomi tartışmalarının önemli başlıklarından biri olmayı sürdürüyor.

Trump, görevdeki ilk yılında kripto paradan 1 milyar dolardan fazla kazandı

ABD Başkanı Donald Trump, zorunlu mali raporuna göre, geçen yıl kripto para birimlerindeki ticari işlemlerden 1 milyar dolardan (yaklaşık 46 milyar TL) fazla kazandı.

Trump, 927 sayfalık mal varlığı bildiriminde, göreve başlamasından

yalnızca birkaç gün önce piyasaya sürdüğü ve o tarihten bu yana değerinde sert düşüş yaşanan Trump temalı "meme coin"den 635 milyon dolar telif geliri elde ettiğini bildirdi.

Ayrıca kendi oğulları ve özel elçisi Steve Witkoff'un çocukları tarafından kurulan bir kripto para şirketi olan World Liberty Financial'dan 500 milyon dolardan fazla gelir bildirdi.

Trump'ın kazançları bunlarla sınırlı kalmadı. Gayrimenkul ve Trump temalı eşyalardan milyonlarca daha kazandığı belirtildi.

Ancak Beyaz Saray, Trump'ın başkanlıktan kâr ettiğini reddetti.

Son gelir beyanı, Trump'ın 600 milyon doların üzerinde gelir açıkladığı 2024'teki ve öncesindeki gelirlerini çok geride bıraktı.

Ancak Trump'ın işini oğulları tarafından yönetilen bir fonla yürüttüğünü vurgulayan Beyaz Saray, herhangi bir çıkar çatışması olmadığını iddia etti.

Buna karşılık medyada Trump'ın kripto girişimlerine yaptıkları yatırımlarla büyük zarara uğrayan yatırımcılar haber oluyor. İşte bazı örnekler:

Bir kamyon şoförü, Trump bağlantılı yatırımlara güvenerek yaklaşık 175 bin dolar (hayat birikiminin büyük

kısmı) yatırım yaptı. Yatırımların değer kaybetmesiyle parasının çok büyük bölümünü kaybettiğini anlattı.

Aynı haberde başka örnekler de vardı:

Bir içerik üreticisi \$TRUMP memecoin yatırımı nedeniyle yaklaşık 250 bin dolar kaybetti.

Bir asker eşi ise Trump bağlantılı başka bir kripto yatırımında yaklaşık 100 bin dolarını kaybettiğini söyledi.

The Daily Beast kaynaklı haberde ayrıca analiz şirketi verilerine dayanarak:

Yaklaşık 900 bin ila 1 milyon yatırımcının toplamda 3,8 milyar dolar zarar ettiği, buna karşılık Trump'ın bu kripto projelerinden yüz milyonlarca dolar gelir elde ettiği iddia ediliyor.

Dünyayı kim kirletiyor? Faturayı kim ödüyor?

Dünyanın en zengin tüketicileri, yalnızca servetin değil, çevreye verilen zararın da büyük bölümünden sorumlu. Communications Sustainability dergisinde yayımlanan uluslararası bir araştırmaya göre, dünya

nüfusunun en yüksek tüketime sahip yüzde 10'luk kesimi, her yıl 1,7 ila 5,7 trilyon dolar arasında çevresel zarara yol açıyor. Bu tutar, iklim krizi ve biyoçeşitlilik kaybıyla mücadele için bugün ayrılan küresel finansmanın üzerinde bulunuyor.

Araştırmada çevresel maliyetin en büyük bölümünü biyoçeşitlilik kaybı (%47-56) oluştururken, ikinci sırada iklim değişikliği (%36-45) geliyor. Bilim insanları, yok olan türlerin ve ekosistemlerin önemli bir bölümünün parayla geri getirilemeyeceğini vurguluyor.

Çalışmaya göre sorun yalnızca "fazla tüketim" değil. En yüksek gelir grupları daha fazla uçuyor, daha büyük konutlarda yaşıyor, daha fazla enerji ve et tüketiyor. Araştırmacılar ayrıca hesaplamalara büyük servet sahipler-

rinin yatırım kaynaklı çevresel etkilerinin tam olarak dâhil edilmediğini, gerçek maliyetin daha yüksek olabileceğini belirtiyor.

Bilim insanları, "kirleten öder" ilkesinin uygulanması halinde lüks tüketim, karbon ve servet üzerinden alınacak vergilerin hem çevresel tahribatı azaltabileceğini hem de iklim ve doğa koruma yatırımları için önemli kaynak yaratabileceğini ifade ediyor.

Araştırmanın ortaya koyduğu tablo, iklim krizinin bedelinin toplumun tamamına ödetildiğini, ancak krizi en fazla derinleştiren tüketim biçiminin küçük ve varlıklı bir azınlığın yaşam tarzı olduğunu gösteriyor. Bilim insanlarına göre çevre politikalarının odağı, en fazla kirleten kesimlerin sorumluluğunu artıracak adımlar olmalı.

2 Temmuz Sivas katliamını unutmamak, unutturmayacağız!

Tarihe kara bir leke olarak geçen katliamın 33. yıldönümünde yurdun dört bir yanında anma törenleri düzenlendi.

2 Temmuz 1993'te Pir Sultan Abdal Şenliklerine katılmak için Sivas'a giden aydın ve sanatçıların da aralarında bulunduğu 35 kişinin yakılarak öldürüldüğü Madımak katliamının 33. yılında Sivas'ta Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı önünde bir araya gelenler, katlia-

mın yaşandığı Madımak Otel'i ne yürüyüş gerçekleştirdi.

2 Temmuz'a İstanbul Sancaktepe, İzmir Alsancak'ta anmalar düzenlenirken, 21 Haziran'da Ankara'da Güven Park'ta yapılmak istenen anma engellenince Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirildi.

Tarihleri inkâr, imha ve soykırımdır. Adalet halkların elleriyle gelecek! Katil devlet hesap verilecek!

Kılıçdere, Güngör, Taşkiran ve Aksu tahliye edildi

3 Şubat'ta ESP'ye dönük operasyonlarda tutuklanan Aydın Kılıçdere, Sıtkı Güngör, Beycan Taşkiran ve Cemil Aksu, 14 Temmuz'daki ilk duruşmalarında tahliye edildi.

Haklarında 12 Mart eylemlerine, Suruç anmalarına, Aydınlık gazetesi 30. yıl etkinliğine katılmak gibi suçların sıralandığı, aralarında sendikacı arka-

daşlarımızın da olduğu sosyalistlere yönelik saldırıların kurmaca olduğu açıkça ortadadır.

Savunmasında Cemil Aksu'nun vurguladığı gibi: "Parti yasal, parti üyesi olmak yasadışı; eylem yasal, eyleme katılmak yasadışı; dernek yasal, dernek üyeliği yasadışı. Böyle bir dosyayla karşı karşıyayız."

Vakıf üniversitelerinde akademisyen kıyımı

İstanbul'daki vakıf üniversitelerinde akademik yılın sona ermesiyle birlikte yeni bir toplu işten çıkarma dalgası başladı. Sekiz akademisyen örgütü, meslek kuruluşu

ve sendikanın 12 Temmuz'da yaptıkları ortak açıklamaya göre 1 Ocak 2024 ile 8 Temmuz 2026 arasında en az 446 akademisyenin işten çıkarıldı. Kurumlar gerçek sayının daha yüksek olduğunu ve işten çıkarmaların "münferit değil, sistematik" hâle geldiğini belirtiyor.

İstanbul Arel, Maltepe, Beykent, Atlas, İstanbul Aydın, İstanbul Yeni Yüzyıl ve İstanbul Gelişim Üniversiteleri, işten çıkarmaların yaşandığı kurumlar arasında. Üniversite yönetimleri kararlarına "norm kadro fazlası", ekonomik daralma, bölüm kapatma ve sözleşme süresinin dolması gibi gerekçeler gösterirken akademisyenler, kadroların üniversitelerin gelir-gider hesaplarına göre daraltıldığını söylüyor.

Akademisyenler, "norm kadro fazlası" ve bölüm kapatma gerekçelerinin bilimsel üretim

Suç: Kasten adam güldürmek

Komedyen Deniz Göktaş, "Ölü Deniz" adlı stand up gösterisinde "cumhurbaşkanına hakaret" ve "halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik" suçlamalarıyla 3 Temmuz'da tutuklandıktan sonra Tekirdağ Karatepe Cezaevine gönderildi.

Tatil için yurtdışında bulunan Göktaş, 2 Temmuz Perşembe günü İstanbul'a dönüşünde havalimanında pasaport kontrolü sırasında gözaltına alındı.

Yargılamanın yapıldığı Çağlayan Adliyesi önündeki basın açıklamasında şunlar vurgulandı:

"Saray iktidarı Türkiye'de kurmaya çalıştığı faşist bir iktidar için her türlü hukuksuzluğu, saldırıyı sürdürmeye devam ediyor. Sendikacılara, gazetecilere, siyasetçilere, sanatçılara, her geçen gün daha ağır baskı

koşullarını reva görmeye devam ediyor.

"Bizler bugün bir kez daha söylüyoruz; kurmaya çalıştığınız, sindirmeye çalıştığınız, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin, haklarını, taleplerini duyurmaya çalıştığı mücadelesini susturamayacaksınız.

"Bu ülkenin sanatçıları, aydınları, demokratları, sosyalistleri, işçi ve emekçileri, insanca yaşanacak demokratik bir ülke için bulunduğu her yerde mücadele etmeye devam edecek ve kurmaya çalıştığınız faşist rejimi yerle bir edene kadar durmayacak.

"Deniz Göktaş yalnız değil, çünkü o da bu zamana kadar hak mücadelesinde ve sokakta yalnız bırakmadı. Deniz'i mutlaka alacağız. Deniz Göktaş'a özgürlük."

ve eğitim niteliğini zayıflattığını anlattı.

İşten atılanlardan Prof. Dr. Feryal Saygılıgil şunları ifade etti: "Oranın bir üniversite olduğu konusunda ısrarcı olduğum için işten atıldım, geri döneceğim. Davamızı da açtık. Kesinlikle geri döneceğim. Benim işime son verilmesinin nedenlerinden biri amirlerime, patronuma buranın bir üniversite olduğu konusunda ısrarcı olmam, bundan asla taviz vermeyeceğimi söylemem oldu. Bedel ödetiyorlar ama biz de sonuna kadar hakkımızı arayacağız."

Üniversitenin "aile şirketi gibi yönetildiği" belirtilerek, kurumun şirket mantığıyla değil emek, akademik özgürlük ve liyakat temeline yönetilmesi gerektiği vurgulandı. Akademisyenler, işten çıkarmaların sonlandırılmasını, çıkarılan emekçilerin görevlerine iade edilmesini talep ederek dayanışma çağrısı yaptı.

Örgütlü güçle kazanacağız!

Bir eğitimci ölüme nasıl gönderildi

Haziran ayı İSiG Meclisi raporunda da yer verilen Öğretmen Irmak Ayşe Koparan yaşadığı mobbing, taciz, şiddeti ilgili makamlara iletmesine rağmen artık ezbere bildiğimiz, alınmayan önlemler, önemsenmeyen emek, mekanizmaların işletilmemesi nedeniyle hayatını kaybetti. Bunlar intihar değil yaşama dair kaybedilen umutlar...

24 yaşındaki Irmak Ayşe öğretmen, Ağrı'nın Hamur ilçesinde intihar ederek yaşamına son verdi. Mazereti nedeniyle geçici olarak görevlendirildiği Karakazan İlk ve Ortaokulunun kadın müdürü tarafından şiddete/baskıya (sözlü hakaretlere, bağırmalara ve doğrudan tokat atılma) maruz kaldı. Bu durumu beyan etmesine rağmen müdüre bir işlem yapılmadı ama kendisi cezalandırılarak (sürgün edilerek) ilçenin en uzak ve ulaşımı en riskli köyüne Soğanlıtepe İlkokuluna gönderildi. Sürüldüğü köy okuluna güvenli bir toplu taşıma olmadığı için her gün kendi imkânlarıyla gidiş-geliş yapmak zorunda bırakıldı. Okula gidiş-geliş yapabilmek için günlük 2.500-3.000 TL civarında çok yüksek yol (taksi) ücretleri ödemek zorunda kaldı. Can güvenliği ve ulaşım

risklerini içeren resmi dilekçeler yazarak durumunu üst makamlara bildirdi ancak bu başvuruları dikkate alınmadı ve koruma mekanizmaları işletilmedi...

7 Haziran'da Ağrı merkezdeki evinde ölü bulunan Koparan'ın mobbing ve fiziksel şiddete ilişkin iddialarını resmî dilekçelerle defalarca bildirdiği ortaya çıkarken, okul müdürü Melahat İleri görevden uzaklaştırıldı.

KYK yurtlarında öğrenci ölümleri devam ediyor

Sadece haziran ayında KYK yurtlarında yaşamına son veren ya da ölü bulunan öğrenci sayısı 5 oldu.

Mardin Artuklu Üniversitesi öğrencisi Muhammed B.G. (21), kaldığı KYK yurdunda şüpheli şekilde ölü bulundu. Burdur'da KYK yurdunun 6. katından düşen Zehra Kaçar, Kırklareli'nde yaşamına son veren Halil İbrahim Gökşen ve İzmir'de yurt odasında ölü bulunan Ege Üniversitesi öğrencisi Zeynep Dicle Çalışır ve son olarak Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci sınıf öğrencisi 20 yaşındaki Tuğçenaz Demirelöz sadece haziran ayı içerisinde hayatlarını şüpheli şekilde kaybeden öğrenciler.

Öğrenciler için psikolojik destek mekanizmalarının yetersizli-

ği, ekonomik sıkıntılar ve yurt koşullarının öğrenciler üzerinde yarattığı baskı bu trajedilerin sebepleri arasında gösteriliyor. Yine çözümleri bilinen ama uygulanmayan önlemler dolayısıyla gençlerimizi kaybediyoruz.

Geçen sayımızda üç gencimizin ölümü karşısındaki üzüntümüzü ve çözüm yollarına dair önerilerimizi iletmiştik. Nereden gelirse gelsin Saray Rejiminin önerilere kapalı olduğunu, sadece rant ekonomisini çevirmeye çalışanların, savaşımlardan beslenenlerin ve kan emen vampirlerin bunları dikkate almayacağını bilerek.

Gençlerin yarınları güven duyması, taleplerinin görünür kılınması ancak mücadeleleriyle mümkün olacak. Mücadelemiz de bize kurtuluşun sosyalizmde olduğunu öğretecek.

Geleceksizlik kader değildir, örgütlenerek, dayanışarak kurtluşa varacağız.

Derelerin Kardeşliği Platformunun 15-16 Haziran pikniğine gönderdiği mesajdır

Sevgili dostlar...

Kapitalizme karşı mücadelenin temel insanlık meselesi olduğu gerçeği ile yüz yüze olduğumuz bir tarihsel dönemden geçiyoruz...

Sadece yaşamı yaratan işçi sınıfı değil yoksul köylüler, öğrenciler, gençler, kamu emekçileri çok büyük bir saldırı altında...

Kapitalist sistemin ideologları bizleri kriz var diyerek fedakarlığa davet ediyor. Aynı gemideyiz masalını bizlere yutturmaya çalışıyor...

Bu konuda da apaçık yalan söylüyorlar. Bir avuç sermayedar kazançlarını kat be kat arttırırken biz emekçi çoğunluk fakirleşiyoruz. Onların kazançları bizden çaldıklarıdır...

Asla onlarla aynı gemide değiliz. Bunu çok iyi biliyoruz...

Sevgili dostlar...

Görüyoruz ve yaşıyoruz ki hak arama eylemle-
rimiz kolluk kuvvetlerinin şiddeti ile bastırılıyor...

Mahkemelerden bizlerin lehine karar çıkması
gelenen noktada mucize olarak görülüyor...

Derelerin Kardeşliği Platformu olarak bizler de özellikle son dönemlerde yaşam alanlarımızı savunmak için canhıraş bir mücadelenin içindeyiz...

Karadeniz bölgesi şirketlerin saldırısı altında
inim inim iniyor. HES'ler ile sularımızı almaya,
madenler ile tüm yaşam alanlarımızı vahşice yağ-
malamaya çalışıyorlar...

Karadeniz'in dağları askerlerin ve TOMA'ların
kol gezdiği coğrafyaya döndü. Tek tek Karadeniz
dağları ve vadilerinde direnişin ateşleri yanıyor. Bu
ateşler kadın-erkek, yaşlı-genç topyekün bir müca-
delenin ön gününde olduğumuzu muştuluyor...

Karadeniz halklarının tarihi bize kolay teslim
olmayacağımızı net bir biçimde gösteriyor. Biz
bu coğrafyanın her bir vadisini, ormanını, deresi-
ni, yaylasını iyi biliriz. Coğrafyamıza aşkla bağlı
olduğumuzu ise dost düşman çok iyi kavramıştır...

Sevgili dostlar...

Çok iyi biliyoruz ki tek başına bizlerin mücade-
lesi kazanmamız için yeterli değil. Nihaî zaferimiz
işçi sınıfının tüm yaşamı kuşatan örgütlü eylemi ile
mümkündür...

Çevre ve yaşam mücadelesi işçi sınıfı hareketi-
nin kuvvetli bir parçası olursa başarılı olacaktır...

Belki bugün bu birliğin henüz oluşmadığı orta-
dadır. Ancak gidiş oraya doğrudur...

Bu anlayışla tüm dostları ortak mücadele ekse-
ninde birleşmeye, kapitalist yağma düzenini haket-
tiği yere, mezara göndermeye davet ediyorum...

Biz kazanacağız...

**Derelerin Kardeşliği Platformu
Yürütme Kurulu Üyesi
İhsan Hacıbektaşoğlu**

EMPERYALİST SAVAŞ ÖRGÜTÜ NATO BÖLGEMİZDEN DEFOL!

7-8 Temmuz tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirilen NATO devlet ve hükûmet başkanları zirvesi ülkede protesto eylemleri ile karşılandı.

Haziran ayı itibarıyla "önleyici gözaltı" saldırıları başladı. NATO ülkeyi terk edene kadar saldırılar devam etti.

İçişleri Bakanı Mustafa Çiftçi, tedbirleri sayesinde zirveyi kazasız belasız, sıyraksız atlattıklarını açıklarken, gözaltına alınan binlerce eylemci aldıkları darbelerle yaralandı, kolları kırıldı, kasları zedelendi. Hayatın olağan akışını sekteye uğrattıkları için Ankaralıların hoşgörüsüne sığınan Bakan, büyük Türk devletinin tescillendiğini, Erdoğan'ın da küresel liderliğinin perçinlendiğini gözaltına aldıklarına, darp ettiklerine, sıkıyönetim altındaki Ankaralıları açıklayabilir mi, sanmıyoruz. Ülke çapında çeşitli operasyonlarla yapılan 4 bin 412 "yakalama"nın buna katkısı olmayacaktır.

Bu ülkenin emekçileri, gençleri, kadınları, bölgenin ezilenleri, üzerlerine bombalar yağdırılanları savaş örgütü NATO'ya hayır demeye devam edecekler.

15 Haziran

Sabah saatlerinde yapılan ev baskınlarında göz altına alınan BDSP, Dev Tekstil, Tomis, DGB ve Mücadele Birliği Platformu üyesi 23 devrimci 18 Haziran'da adliyeye sevk edildi. 21 devrimci tutuklanırken, 2 devrimci adli kontrolle serbest bırakıldı.

23 Haziran - Ankara - İstanbul

NATO zirvesi öncesi 233 kişi, kapıları kırılarak yapılan baskınlarla gözaltına alındı. 25 Haziran'da 178 kişi hakkında tutuklama, 34 kişi hakkında ev hapsi kararı verildi.

Çağdaş Hukukçular Derneği, şafak vakti yapılan baskınlarda üç üyelerinin gözaltına alındığını duyurdu. Açıklamada, "Ankara'da üyelerimiz Av. Semra Demir ve Av. Kürşat Bafra, İstanbul'da üyemiz Av. Doğa İncesu ile birçok yurttaş gözaltına alınmıştır. Yaşananlar hukuki bir süreç değil, NATO'ya zirve öncesi dikensiz bir gül bahçesi sağlama operasyonudur", denildi. Avukatlar tutuklandı.

27 Haziran - Ankara - Sakarya Cad.

NATOya Hayır Koordinasyonu, Ankara'da yapılacak NATO Zirvesi gerekçesiyle uygulanan gözaltılar, toplantı ve gösteri yasakları ile güvenlik önlemlerini protesto etti. "Savaşa değil emeğe bütçe!", "Trump'ı da NATO'yu da istemiyoruz!", "NATO defol!" sloganları atıldı.

27 Haziran - İzmir - Buca NATO Üssü

NATO'ya Hayır Koordinasyonu, "İran'da halkı bombalayan, Filistin'de çocukları katleden, Küba'ya ambargo uygulayan NATO'ya karşı mücadeleyi büyüteceğiz, bölge topraklarımızdan emperyalistleri defedeceğiz," diyerek eylem düzenledi.

27 Haziran - İstanbul - Trump Tower

NATO'ya Hayır Koordinasyonu çağrısıyla Mecidiyeköy'de Trump Tower önünde "NATO'yu istemiyoruz" eylemi yapıldı. "NATO işçilerin, kadınların, halkların katilidir. İnsanca ve onurlu bir yaşam isteyen herkes NATO defol demelidir," denilen eylemde "Katil NATO Türkiye'den defol", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Katil ABD işbirlikçi AKP", "Emperyalistler işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz" sloganları atıldı. Eylemde Ankara'da yapılacak NATO Zirvesi öncesinde yapılan operasyonların, mücadeleyi engellemeyeceği, sokaklarda olunmaya devam edileceği söylendi.

28 Haziran - İstanbul - Kartal

Kartal Emek ve Özgürlük Güçleri "NATO'ya Hayır" paneli gerçekleştirdi. Evrensel Genel Yayın Yönetmeni Hakkı Özdal, TÖP Milletvekili Perihan Koca, Birgün gazetesinden İbrahim Varlı'nın panelist olduğu etkinlikte NATO'ya karşı mücadele yolları ele alındı.

29 Haziran - İstanbul

7-8 Temmuz 2026 tarihlerinde Ankara'da yapılacak NATO Devlet ve Hükûmet Başkanları Zirvesi öncesinde, müttefik ülkeler arasında parlamenter düzeyde istişare ve görüş alışverişine imkân sağlamayı amaçlayan NATO Parlamenterler Asamblesi 29 Haziran'da Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlendi, protestolarla karşılandı: Ayrı kollar halinde Dolmabahçe'ye doğru yürüyen NATO Defol/Öğrenci Kolektifleri, Devrimci Gençlik Dernekleri, Gençlik Komiteleri, Gençlik Komünleri, Özgür Üniversite Hareketi üyelerinin aralarında bulunduğu yaklaşık 89 eylemci gözaltına alındı, ertesi gün serbest bırakıldı.

4 Temmuz - Antakya

NATO zirvesi öncesi operasyonlar kapsamında 9 Kaldıraç okuru ev baskınlarıyla gözaltına alındı.

5 Temmuz - İstanbul - Kadıköy

NATO'ya Hayır Koordinasyonunun çağrısıyla pazar günü "Halkların katili NATO'ya karşı yürüyoruz" şiarıyla Kadıköy Boğa Heykeli'nden İskele Meydanı'na yürüyüş düzenlendi.

5 Temmuz - Ankara - Kızılay

TKP üyeleri NATO'ya karşı Ankara Kızılay'da yürüyüş düzenledi. Polisin saldırdığı ve darp ettiği 131 eylemci gözaltına alındı. 9 Temmuz'da serbest bırakıldı.

6 Temmuz - İzmir - Alsancak

Emperyalist savaş örgütü NATO'ya bölgemizden defol demek ve gözaltına alınanların tamamının derhal serbest bırakılmasını haykırmak üzere ÖSYM önünden TSKM önüne yürüyüş yapıldı.

7 Temmuz - Ankara

NATO'ya Hayır Koordinasyonu çağrısıyla NATO'nun Ankara'daki zirvesini protesto etmek için Kurtuluş Parkı'na giden eylemcilere polis saldırdı. Milletvekilleri polis ablukasına alındı. 75 eylemci gözaltına alındı. Emperyalist terör şebekesi NATO'yu korumak için devletin tüm terör mekanizmaları harekete geçti. Ankara'da işkence dâhil her türlü şiddet hayata geçirildi.

7 Temmuz - İstanbul - AKM'den Dolmabahçe'ye

"68'in geleneğini sürdürüyoruz, NATO'ya karşı Dolmabahçe'ye yürüyoruz" şiarıyla NATO'ya Hayır Koordinasyonu olarak Taksim AKM önünden Dolmabahçe'ye yürüyüş düzenlendi.

7 Temmuz - İstanbul - Taksim

Ankara'daki NATO toplantısını protesto etmek için İstiklal Caddesi'nde eylem yapan Gençlik Komiteleri ve UMUT-SEN üyesi 12 kişi gözaltına alındı.

7 Temmuz - İstanbul - Kadıköy

Kadıköy NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği, emperyalist savaş örgütü NATO'nun Ankara'da düzenlenen zirvesine karşı yolu trafiğe kapatarak Söğütli-çeşme'den İskele Meydanı'na yürüyerek eylem yaptı. "Bizler 6. Filo'yu denize dökenlerin safındayız. Sizler 6. Filo'yu kible yapanlarsınız," diyen gençler, polis müdahalelerine rağmen yürüyüşü tamamladı. Çok sayıda gözaltı yapıldı.

7 Temmuz - İzmir - Şirinyer

NATO'ya Hayır Koordinasyonu çağrısıyla "Emperyalist barbarlar, eli kanlı cellatlar Ankara'da toplantı yaparken Saray Rejimi ve efendilerinin savaş politikalarına karşı NATO defol" denilerek Şirinyer İzban durağında bir araya gelinerek basın açıklaması yapıldı.

7 Temmuz - Malatya

Kürecik Üssünün bulunduğu Malatya'da 19.00'da MalatyaPark AVM önünde "Emperyalist saldırganlığı durduralım" mesajı verildi.

7 Temmuz - Denizli

Denizli'de Emek ve Demokrasi Platformunun çağrısıyla "İstenmiyorsunuz! NATO'ya hayır!" şiarıyla 18.30'da Candoğan Parkı'nda eylem düzenlendi.

7 Temmuz - Eskişehir

Eskişehir'de Emek ve Demokrasi Platformunun çağrısıyla 18.30'da Köprübaşı'nda NATO Defol şiarıyla eylem yapıldı.

7 Temmuz - Dersim - Sanat Sokağı

Emek ve Demokrasi Platformunun çağrısıyla 12.30'da Sanat Sokağı'nda "Emperyalist savaş örgütü NATO dağıtılsın, üsler kapatılsın" talebiyle eylem düzenledi.

8 Temmuz - İzmir

NATO'ya hayır dediği için gözaltına alınan 8 ortağımız ve birçok devrimci sosyalist serbest bırakılırken, 3 arkadaşımız tutuklandı.

8 Temmuz - İstanbul - Süreyya Operası

Kadıköy'de NATO zirvesi öncesi ve sırasında; eli kanlı emperyalistlere dikensiz gül bahçesi sunulabilsin diye ev baskınları, operasyonlar ve saldırılarla gözaltına alınan ve tutuklanan devrimcilerin derhal serbest bırakılması çağrısıyla eylem yapıldı.

8 Temmuz - Ankara

4-5-6 Temmuz tarihlerinde Ankara'da gözaltına alınan tüm ortaklarımız adli kontrol ve yurtdışı çıkış yasağı ile serbest bırakıldı. Savaş makinası NATO bölgemizden defol!

8 Temmuz - Antalya

6 Temmuz sabahı yapılan operasyonla gözaltına alınan toplam 44 kişiden 2'si tutuklandı, 4'ü hakkında ev hapsi kararı verildi, 38 kişi serbest bırakıldı.

8 Temmuz - Ankara - OSTİM

NATO'yu, savaşlarını durduracak olan işçilerin örgütlü direnişidir şiarıyla eylem düzenlendi.

8 Temmuz - Bursa

NATO zirvesi öncesinde ev baskınlarıyla gözaltına alınan 12 devrimciden 3'ü tutuklanırken 9'u adli kontrol ile serbest bırakıldı.

8 Temmuz - Muğla

Fethiye'de Emek ve Demokrasi Güçleri, katil NATO ülkemizden defol şiarıyla eylem düzenledi. Köyceğiz Emek ve Demokrasi Güçleri, tüm NATO üsleri derhal kapatılmalı, NATO'dan derhal çıkılmalı şiarıyla eylem düzenledi.

8 Temmuz - Kocaeli

Gebze Emek ve Demokrasi Güçleri, emperyalizm yenilecek, direnen haklar kazanacak şiarıyla eylem yaptı.

8 Temmuz - Antalya

Operasyonlarla 5 Temmuz'da gözaltına alınan 44 kişiden 2'si tutuklanırken, 4'ü hakkında ev hapsi kararı verildi, 38 kişi serbest bırakıldı.

8 Temmuz - Adana

Operasyonlarla gözaltına alınan ve günlerce tutulan 10 kişiden 9'u emniyetten, 1'i çocuk şubeden serbest bırakıldı.

8 Temmuz - İstanbul

Ankara'daki NATO Zirvesi öncesinde İstanbul'da gözaltına alınan 43 kişiden 25'i tutuklandı, 18'i adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

8 Temmuz - Ankara

NATO zirvesi protestolarında gözaltına alınan 5 avukat serbest bırakıldı.

9 Temmuz

Artvin - 5 Temmuz operasyonlarında gözaltına alınan 6 kişi adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Bursa - Zirve öncesi operasyonlarda gözaltına alınan 12 kişiden 3'ü tutuklandı, 9'u adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Çanakkale - Zirve öncesi operasyonlarda gözaltına alınan 24 kişiden, 8'i ev hapsi, 6'sı yurtdışı yasağı, 10 kişi koşulsuz serbest bırakıldı. Urfa - Zirve öncesi operasyonlarda gözaltına alınan 9 kişi adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK NEYİMİZ VAR!

Oxfam'ın 2025 yılı Eşitsizlik Raporu'na göre, dünyadaki milyarderlerin toplam serveti bir önceki yıla göre yüzde 16 artarak 18,3 trilyon dolara ulaştı. Sadece dünyanın en zengin 12 kişinin serveti 4 milyar insanın sahip olduğu toplam servetten daha fazla.

Bir avuç kapitalist böylesine devasa bir serveti elinde tutarken dünya nüfusunun dörtte biri düzenli olarak yeterli gıdaya erişmiyor ve küresel nüfusun neredeyse yarısı yoksulluk içinde yaşıyor. Rapor, bir yılda milyarderlerin küresel servetinde yaşanan artışa denk gelen 2,5 trilyon dolarlık rakamın, aşırı yoksulluğu 26 kez ortadan kaldırmaya yettiğine dikkat çekiyor.

Kendisi çürümüş bir sistem olan kapitalizm; sömürü, savaşlar, doğanın yağmalanması ile atbaşı, egemenliği altındaki toplumu da çürütüyor, köleleştiriyor.

İşsiz kalma, aç kalma, iş cinayetine kurban gitme korkusu. Çocuğum eve sağ-salim gelecek mi korkusu. Polis copu-işkence-hapishane korkusu ve dahası...

Kabuğuna çekilmiş, kendine, yanı başındakine güvensiz ve kaderini kendisine köleliği reva gören bu rezil düzenin partilerine-politikacılarına terk etmiş insan bu sistemin ideal insanıdır!

Tarihi ise kendi geleceği için, bir parçası olduğu kendi sınıfı için kavgaya edenler yazacaktır, yazıyor.

İşçi sınıfı ve yoksul halklar, bugün henüz gerçek kurtuluşları için net bir rotaya sahip olmasa da dünyanın dört bir yanında kapitalist-emperyalizmin esaret dayatmalarına karşı direniyor.

Savaşsız-sömürsüz-özgürce yaşanacak bir dünya sosyalist devrimlerle kurulacaktır. Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok!

Almanya'da Mercedes-Benz işçileri iş bıraktı

Almanya'da Mercedes-Benz'in, 108 bin işçiyi etkileyen kemer sıkma politikaları ve hak gasplarına karşı on binlerce işçi üretimi durdurarak meydanlara indi. Almanya'da Mercedes-Benz'in, 108 bin işçiyi etkileyen kemer sıkma politikaları ve hak gasplarına karşı on binlerce işçi üretimi durdurarak meydanlara indi.

Otomotiv tekeli Mercedes-Benz'in Almanya genelindeki fabrikalarında sular durulmuyor. Yönetimin "Verimlilik ve rekabet gücünü artırma" adı altında duyurduğu ve 108 bin işçiyi etkileyen kemer sıkma politikaları ve hak gasplarına karşı, on binlerce işçi üretimi durdurarak meydanlara indi.

Federal hükûmetin emeklilik yaşını yükseltme, sağlık ve sosyal haklarda kısıtlamaya gitme planlarıyla eş zamanlı gelen bu kararlar, işçi sınıfının büyük tepkisine yol açtı. IG Metall Sendikası ve İşyeri İşçi Temsilciliğinin çağrısıyla harekete geçen işçiler, eş zamanlı eylemlerle yönetime ve hükûmete gözdağı verdi.

Üretim durdu, 10 binler alanlara çıktı

Almanya'nın dört bir yanındaki Mercedes-Benz tesislerinde (Sindelfingen, Mettingen, Untertürkheim, Bremen, Berlin, Hamburg vb.) çalışan işçiler 3 Temmuz sabahı aynı saatte şalter indirdi. Eylemlerin merkez üssü hâline gelen Sindelfingen fabrikasında, sadece tek bir vardiyada 20 bin işçi alanları doldurarak tarihi bir kalabalık oluşturdu.

Düsseldorf'taki fabrikada işçilerle bir araya gelen IG Metall Genel Başkanı Christiane Benner, işverenlerin dönüşüm sürecini bahane olarak kullanarak ücret, çalışma süreleri ve sosyal hakları tırpanlamaya çalıştığını vurguladı. Benner, "Hissedarlar rekor kârlar elde ederken çalışanların sözleşmelerle güvence altına alınmış haklarından feragat etmesi mi bekleniyor? Kesinlikle hayır! Geleceği ve güveni bu şekilde yok edersiniz," ifadelerini kullandı.

Eylemlerin dozu artacak

Almanya genelinde 108 bin işçiyi doğrudan ilgilendiren bu hak gasplarına karşı işçiler geri adım atmamakta kararlı. İşçiler, taleplerinin kabul edilmemesi durumunda eylemlerin dozunu arttıracaklarını açıkladılar.

Almanya'da sağlık reformu protestosu

Almanya'nın başkenti Berlin'de, hükûmetin gelecek yıl hayata geçirmeyi planladığı, sağlık alanında tasarruf yapılmasını öngören reform protesto edildi.

Emperyalist emelleri için "savunma" bütçesini 2027 yılında 109 milyar euroya, 2030 yılında ise 183,6 milyar euroya yükselmeyi planlayan Alman devleti, "reform" paketleriyle bütçeye mali kaynak sağlama amacıyla.

"Zenginlerde kısıtlama yapın"

Sağlık reformunun ele alındığı sırada Federal Meclisin önünde toplanan göstericiler, "Artık yeter", "Zenginlerde kısıtlama yapın", "Sosyal devletten ellerinizi çekin" yazılı dövizler taşıdılar; yapılan konuşmalarda hükûmetin sağlık reformuna tepki gösterildi.

Alman hükûmetinin planladığı sağlık reformunda 2027'den itibaren sağlık sigortalarının artan maliyetlerini hafifletmek için muayenehaneler, hastane ve eczanelerin harcamalarının sınırlandırılması, ilaç katkı payının yükseltilmesi ve eşlerin ücretsiz sağlık sigortası kapsamında bulunmasına yönelik bazı kısıtlamaların getirilmesi gibi önlemler yer alıyor.

Yaşasın proletarya

Arnavutluk'ta yoksulluk, rant ve emperyalizme karşı öfke

Arnavutluk, tarihinin en büyük kitlesel eylemlerinden birine sahne oluyor. "Arnavutluk satılık değildir" sloganıyla düzenlenen gösterilere katılan yüzbinlerce kişi haftalardır direnişte.

Protestoların görünürdeki temel nedeni; stratejik ve koruma altındaki sahil şeritlerinin, ABD Başkanı Donald Trump'ın kızı Ivanka Trump ve damadı Jared Kushner ile bağlantılı 4 milyar dolarlık lüks bir turizm projesi kapsamında yabancı sermayeye devredilmesi.

"Tek neden peşkeş projesi değil"

Ancak sokaklardaki öfke sadece bu projeye sınırlı değil. Başbakan Edi Rama hükümetinin istifasını talep eden halk, ülkeyi saran yolsuzluk sarmalına, şeffaflıktan uzak ihalelere ve derinleşen yoksulluğa karşı mücadele veriyor. Eylemlerinin ikinci ayında kararlılığını koruyan Arnavutlar, ülkenin doğal ve tarihi varlıklarının emperyalist sermayeye peşkeş çekilmesine izin vermeyeceğini haykırıyor.

Küba: ABD'nin saldırganlığına karşı mücadeleyi sürdüreceğiz!

Küba Dışişleri Bakanı, BM Genel Kurul Salonunda yaptığı konuşmada ABD'nin Küba'ya uyguladığı ablukayı "savaş eylemi" olarak nitelendirerek ABD'nin saldırganlığına karşı mücadeleyi sürdüreceğini kaydetti.

Küba Dışişleri Bakanı Bruno Rodríguez Parrilla, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurul Salonunda "ABD'nin Küba'ya uyguladığı ekonomik, ticari ve mali ambargonun sona erdirilmesinin gerekliliği" başlığıyla düzenlenen toplantıda konuştu.

Parrilla'nın konuşması öncesinde, ABD'nin toplantıya itirazı üzerine Genel Kurul Salonunda oylama yapıldı.

Oylamada 136 ülke toplantıya devam edilmesi için "evet" oyu kullanırken, 9 ülke "hayır" oyu verdi, 30 ülke ise çekimser kaldı.

"ABD saldırganlığı geleneksel olmayan bir savaş!"

Toplantıya devam edilmesi kararı üzerine kürsüye çıkan Küba Dışişleri Bakanı Parrilla, ABD politikasını, yaklaşık 70 yıldır süren "çok boyutlu, geleneksel olmayan bir savaş" olarak tanımlayarak, mevcut "enerji kuşat-

masını" ise bir "savaş eylemi" olarak değerlendirdi.

Parrilla, ABD ablukasının Küba içindeki insanî etkisine işaret ederek, "Ülkede her 1000 doğum başına 4 olan bebek ölüm oranı 9,9'a yükseldi. Bu, farklı koşullar altında önlenemez ölümlerin olduğu anlamına gelir. 1780 yeni doğan kurtarılabildi," diye konuştu.

ABD ablukasının ülkedeki ekonomik etkisinin toplamda 178,7 milyar dolar olduğunu aktaran Parrilla, "Küba'nın bugün karşı karşıya kaldığı düşmanlık ve tehditler, uluslararası hukukun endişe verici bir ihlaller dizisinin parçasıdır ve yarın herhangi bir başka ülkenin başına gelebileceklerin öncüsüdür," ifadesini kullandı.

BM üyesi ülkelere, "Bu, yöneldiğimiz yeni dünya düzeni mi?" diye soran Parrilla, her şeye rağmen ABD'nin saldırganlığına karşı mücadeleyi sürdüreceğini kaydetti.

Filipinler'de halk yolsuzluk ve yağmaya karşı sokağa çıktı

Filipinler'de otobüslerle ana yolları kapatarak hayatı durduran binlerce kişi, sel projelerindeki rantı protesto ederek hükümetin ve yolsuzluğa bulaşan sermaye temsilcilerinin halka hesap vermesini istedi.

Filipinler'in başkenti Manila'da binlerce kişi, hükümetteki yolsuzluklara ve halkın kaynaklarının yağmalanmasına karşı sokaklara çıktı. Onlarca otobüsle ana yolları kapatan kitle, başkentte hayatı durdurarak öfkelerini haykırdı.

AA'da yer alan habere göre, Quezon City'deki EDSA Halkın Gücü Anıtı yakınlarında sabahın erken saatlerinde

başlayan eylemler, başkent bölgesinde ulaşımı tamamen kilitledi. Siyasi istikrarsızlığın ve olumsuz ekonominin faturasını halka kesmeye çalışan hükümete karşı bir araya gelen binlerce kişi, özellikle sel önleme projelerinde dönen yolsuzluk iddialarına ve halkın can güvenliğinin ranta kurban edilmesine tepki gösterdi.

Yolsuzluğa bulaşan tüm sermaye temsilcilerinin ve bürokratların hesap vermesini isteyen göstericiler mücadeleyi büyüteceklerini vurguladı.

İran'da Hamaney'e son veda

İran'ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney ve ailesinden dört kişi, İran'da bir haftadır devam eden ve 40 milyondan fazla kişinin katıldığı cenaze töreniyle Meşhed'de toprağa verildi.

Emperyalist ABD ve siyonist İsrail'in İran'a saldırdığı ilk gün olan 28 Şubat'ta konutunda bombalanarak katledilen İran'ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney ve ailesinden dört kişi, İran'da bir haftadır devam eden ve 40 milyondan fazla kişinin katıldığı cenaze töreniyle Meşhed'de İmam Rıza Türbesinde defnedildi.

İran medyası törene 41 ila 43

milyon kişinin katıldığını bildirirken, İran'ın Press TV kanalı bunu "dünyanın şimdiye kadar gördüğü en büyük geçit töreni" olarak nitelendirdi.

"Amerika'ya ölüm"

Hamaney'in ardından yas tutanlar intikam çağrısında bulundu, törenlerde "Amerika'ya ölüm" sloganları atıldılar ve "Trump'ı öldürün" yazılı pankartlar taşındılar.

NATO BİZİM NEYİMİZ OLUR? (1)

Hakkı Taşdemir

İkinci emperyalist paylaşım savaşı sonrası ortaya çıkan siyasi durumun ürünüdür. Savaş sonrasında Avrupa'nın nerede ise yarısı sosyalist ülke olmuş, geri kalanlarında ise işçi sınıfı hareketi güçlenmiş ve kapitalist/emperyalist sistem için tehlike oluşturmaya başlamıştı. Özellikle Fransa ve İtalya'da kitlesel bir boyuta ulaşan komünist hareket katıldığı her seçimde oyların %20'den fazlasını almakta ve güçlü bir iktidar alternatifi olarak görülmekte idi.

Uzak Asya'da Çin'de komünistler ülkeye egemen olmak üzere idiler. Kore yarımadasında ise sosyalist bir cumhuriyet kurulmuştu. Bunun dışında dünyanın her köşesinde antiemperyalist başkaldırıları yaşıyor ve kapitalist/emperyalist sistemi tehdit ediyordu. Mao Zedung'un "ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor" cümlesi ile formüle ettiği siyasi durum yaşanmakta idi dünya genelinde.

Sosyalizm prestij ve güç kazanıyor, kapitalist-emperyalist sistem ise mevzi taraftar ve pazar kaybediyordu.

Mevcut durumdan son derece rahatsız olan emperyal güçler mevcut sistemin sürekliliğini sağlayabilmek uğruna başta metropoller olmak üzere kendi denetimlerindeki tüm ülkelerin halklarına (istmeden de olsa) ekonomik ödünler vermişler ve 1929 buhranından çıkmak için uygulanan Keynes politikalarının gelişmesine razı olmuşlardı. Bu durum "sosyal devlet" uygulamalarının yaygınlaşmasına neden olmuştu. Ancak ekonomik ödünler yetersiz kalıyor ve sosyalizm prestij kazanmaya devam ediyordu. İşte bu süreçte önce adına "iletişim" dedikleri disiplin girdi devreye sosyalist sisteme yönelik kara propaganda hızla yaygınlaştı. Emperyal güçler "sosyalizmin ne kadar kötü bir sistem olduğu"nu kanıtlayan(!) bilgi(!) ve belge(!) ürettiler birbiri ardına. Kamuoyu oluşturdular SSCB ve sosyalist sistem karşısında.

Bu da yeterli değildi; askerî olarak da kuşatılması gerekiyordu sosyalist sisteme dâhil olan ülkelerin. Emperyal güçlerin hiçbiri tek başına baş edemezdi sosyalist sisteme dâhil ülkelerle. Bir ittifak oluşturmak gerekli idi. İşte bu nedenle kuruldu NATO adı verilen cinayet örgütü.

NATO, Kuzey Atlantik Antlaşması ifadesinde yer alan sözcüklerin baş harflerinden oluşur. Buradaki Kuzey Atlantik ifadesi kimseyi yanıltmasın. Daha işin başında 4 Nisan 1949'da imzalanan kuruluş metninde imzası olan İtalya'nın bir Akdeniz ülkesi olması ittifakın kuzey Atlantik ile sınırlı olmadığını açık kanıtı idi.

Sosyalist sistemi kuşatıp ona tehdit oluşturacak bir ittifak kurduk, diyecek halleri yoktu. Bu nedenle "Sovyet yayılcılığına karşı korunma kalkını" olarak tanıtılar ittifaklarını.

Kuzey'de çember tamamlanmıştı ancak Güney zayıf halkası idi, şer zincirinin kuvvetlenmesi için Yunanistan ve Türkiye'nin ittifaka katılması gerekiyordu. Davet etmediler bu ülkeleri ittifaka. Ancak gerek Türkiye gerekse Yunanistan üzerinde bir baskı kurdular bir de kampanya geliştirip NATO'ya katılmanın bu ülkeler için Sovyet tehdidinden kurtulmanın tek çaresi olduğu izlenimi yarattılar iki ülke halkları nezdinde. Oysa Sovyet tehdidi değil dostluğu vardı gerek Yunanistan gerekse Türkiye'de. Yunanistan'da Alman

ve İtalyan işgalinin sona ermesi için destek olmuştu SSCB. Türkiye için yaptıkları ise bu yazıyı hattâ gazetenin bu sayısını bir kenara bırakın ciltler dolusu yazmakla bitmez. Anadolu'da gerçekleşen mücadele esnasında gerçekleşen yardımlar bir yana TC'nin kuruluşunu izleyen yıllarda cumhuriyet hükümetlerinin gerçekleştirdiği her sınai hamlede SSCB vardı.

Ne var ki kapitalizm böyle bir illet işte. Vefa duygusu yok bu sistemde. Tercih kapitalist sistemden yana olunca geçmiş dostluklar da yapılan yardımlar da unutuluyor işte.

Türkiye ve Yunanistan'da yaşanan bu idi. Bahse konu ülkelerin iktidar çevreleri adeta yalvarmaya başladılar NATO'ya katılabilmek için.

Kapitalist-emperyalist sistemin önde gelen aktörleri bu durumu bir fırsata çevirmeyi bildiler. Eğer Yunanistan ve Türkiye NATO'ya girmek istiyorlarsa bir bedel ödemeli idiler. Bu bedel Kore savaşına asker göndermekti. Asya'nın en doğu ucunda yaşamakta olan savaşla hiçbir ilgisi olmayan Yunan ve Türk gençleri neden olduğunu bilmeden ülkelerinden binlerce kilometre uzakta savaşmaya gittiler. Yunanistan 5.000, Türkiye 21.000 asker gönderdi savaşa. Bunların bir kısmı geri dönemedi bir kısmı da yaralı olarak dönebildi ülkesine (Resmî kayıtlara göre 200 Yunanistan askeri öldü Kore'de, yaralı sayısı ise 610, Türkiye'nin kayıpları çok daha ağır. 721 ölü, 2.140 yaralı, 175 kayıp).

Her iki ülke de sisteme bağlılıklarını kanıtlanmış oldu böylece. Aynı tarihte NATO üyesi oldular. 18 Şubat 1952.

İttifakın güney kısmı güçlendi böylece ancak kuşatmanın tamamlanabilmesi için Doğu'ya doğru ilerlemek gerekiyordu. Bu amaçla Güneydoğu Asya Örgütü Antlaşması (SEATO) 1954 yılında, Merkez Antlaşma Örgütü (CENTO) 1955 yılında kuruldu. Doğu'da Avustralya'dan Batı'da İngiltere'ye uzanan sonra da okyanusu aşmış ABD ve Kanada'ya ulaşan zincir böyle tamamlandı. Kuşatma tamamlanmıştı (SEATO 1976 yılında Vietnam'da sosyalizmin zaferi sonrası dağıldı. 1980 yılında İran'da Humeyni'nin iktidar olması ise CENTO'nun sonunu getirdi).

Bu kuşatma zincirinde Türkiye'nin özel bir rolü vardı. Türkiye hem CENTO hem de NATO üyesi idi, bu vasfı ile de kuşatma zincirinin bağlantı noktası idi. Türkiye'ye özel önem verildi. CENTO'nun merkezi Ankara oldu. NATO'nun güney karargâhı İzmir'de konuşlandı (Bu karargâh daha sonra NATO Kara Kuvvetleri Komutanlığı oldu). Sistem burada çok güçlü olmak zorunda idi. Burası sadece Türkiye ordusuna emanet edilemezdi. Bu durum Türkiye'deki ABD askerî varlığının altyapısını oluşturdu. İncirlik, Piriçlik, Çiğli, Karamürsel, Kürecik üsleri birbiri adına kuruldu. Ülke adeta ABD askerlerinin manevra alanı hâline gelmişti. Bu arada TC ordusu da güç kazandı. Ancak bu güçlenme ülkeyi olası bir saldırıdan korumak için değil ülke içinde oluşacak muhalif başkaldırıları bastırmak için gerçekleşti. Nitekim 1971 başkaldırısı TC'nin silahlı kuvvetleri tarafından başarı (!) ile bastırıldı. Günümüzde bu askerî üslerden İncirlik tamamen ABD kontrolündedir. Çiğli'de ABD kontrolünde olan bir özel bölüm bulunmakta. Diğer üsler ise TC silahlı kuvvetleri

denetiminde NATO'ya hizmet vermeye devam ediyor.

NATO, sosyalist sistemi baskı altına almak ve ona yönelik tehdit amacı ile kurulmuş askerî bir örgüt. Bu işlevi yerine getirebilmek için her yıl devasa bütçeli askeri tatbikatlar düzenledi. Sosyalist ülkelere doğru bir saldırı yapmadı. Ancak şurası kesin. Sosyalist sisteme dâhil ülkelerin herhangi birinde en küçük bir zaaf görölse idi derhal saldırıya geçirdi. Böyle bir olayın yaşanmaması sosyalist ülkelerin kararlı duruşlarının ürünüdür. Ne var ki açık askerî örgütlenme işin sadece görünen yanı. Bir de gizili yanı var bu örgütün. İtalya'daki adı Gladio. Görevi İtalya'da anti-komünist propaganda yapmak, siyasi cinayetler ve katliamlar gerçekleştirmek. Uzun yıllar yerine getirdi bu işlevini. 1990'lı yılların başında İtalya'nın o dönemdeki başbakanı Andreotti'nin açıklamaları ile ortaya çıktı örgüt. Sonrasında ise isim ve çalışma biçimini değiştirerek faaliyetlerini sürdürmekte.

Gladio'nun bir uzantısı da Almanya'da var. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin varlığını sürdürdüğü dönemde bu devlet hakkındaki kara propaganda yapmak temel görevi idi. Bunun yanında siyasi cinayetler ve suikastler de örgüt faaliyetlerinin önemli bir parçası idi.

1968 kuşağının öncü isimlerinden Rudi Dutschke (Kızıl Rudi) suikastı ile anıldı Alman Gladiosu. Bununla kalmadılar. Ulrike Meinhof tutsak evinde intihar süsü verilerek öldürüldü. Ardından üç intihar vakası daha yaşandı Almanya hapishanelerinde. İntihar(!) vakaların tümünün öznesi ise Kızıl Ordu Fraksiyonu (RAF) militanı idiler. İnsan hakları örgütleri olayın üzerine gidip soruşturma başlattılar. Ancak soruşturma açıklanamayan bir nedenle durduruldu. Yine aynı dönemde bir başka RAF militanı bir polis operasyonu sırasında yaralı olarak ele geçirildi ve hemen öldürüldü. Olay polis kayıtlarında "intihar" olarak yer aldı.

Yukarıda sözü edilen olayların hiçbiri Alman Gladiosu ile ilişkilendirilmedi resmi belgelerde ancak konuya vakıf olan çevreler işin gerçek yüzünü çok iyi bilmekte.

İspanya'daki adı GAL, NATO ilişkili gizli örgütün. Bu yapı da 27 ETA militanının ölümünden sorumlu.

Bu kadarla da sınırlı değil Fransa, Belçika, Hollanda, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye kolları da var örgütün. Yunanistan'da Sheepskin deniliyor örgüte. Türkiye'de ise adı "Özel Harp Dairesi" (kontrgerilla).

Yunanistan ve Türkiye'de diğer örgütlerden farklı bir görevi var yapılanmanın. Gerekli hâllerde (!) iç politikayı da yönlendirme bu görevin adı. Yunanistan'da 1967 yılında gerçekleşen "albaylar darbesi" ve Kıbrıs'ta 1974 yılında Cumhurbaşkanı Makarios'un devrilerek Nikos Sampson yönetiminde bir Helen Cumhuriyeti ilan edilmesinin ardında bu örgüt bulunmakta.

Örgütün Türkiye faaliyetleri ise yazmakla bitmez. Yazmakla bitmez de İşçi Gazetesi'nin okuyucuları bu faaliyetleri çok iyi bildiklerinden burada tekrar etmenin de bir anlamı yok.

Bu nedenle NATO'nun gizli yapılarının dünyanın değişik bölgelerindeki faaliyetlerinden söz edeceğiz yazının devamında.

Emperyalist savaşlara hayır!

Direnişlerin öğrettikleri ve öncü işçiye birkaç not

Nisan, mayıs ve haziran ayları ülkemizde, özellikle militan ve inatçı bir duruş sergileyen mücadeleci sendikaların sonuç alan, devam eden ya da erteledikleri ve toplum nezdinde yankı bulan eylemleri ile geçti.

Bir kısmını sıralarsak:

Bağımsız Maden-İş Sendikası, hakları gasbedilen işçilerle organik ve sahici bir sınıf bağı kurarak, sözünü ve eylemini Doruk Maden işçilerinin kararlarına göre şekillendirerek, nisan ayında Eskişehir'den Ankara'ya iki sefer yürüyüş düzenledi. Ankara'da coplu-gazlı polis saldırısıyla gözaltına alınan madenciler kararlılığını bozmadı ve direnişlerini kazanımla sonlandırdılar. Yine Bağımsız Maden-İş üyesi Özşen Madencilik işçileri ödenmeyen ücret, mesai ve tazminatları için açlık grevi dâhil 27 gün yerin altında direnerek, yer üstüne zaferle çıktılar.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikasında örgütlü özel sektör emekçisi öğretmenler ile Mülakat Mağduru Öğretmenler Platformu üyesi emekçiler de hakları için 14 Haziran'da Ankara'da direniş başlattı. Muhatap bulamayınca açlık grevine başlayan öğretmenler, maden işçilerine yapıldığı gibi polis saldırısına maruz kaldı, çok sayıda öğretmen işkence ile gözaltına alındı. Eylem, NATO yasakları nedeniyle ertelendi.

Tokat'ta BİRTEK-SEN öncülüğünde mücadele eden Şık Makas işçileri, 260 gün süren direnişlerini zaferle taçlandırdı. İşçilerin tüm birikmiş alacakları ödendi ve işten çıkış kodları düzeltilerek işsizlik maaşı hakları geri kazanıldı.

Tez-Koop-İş Sendikası'nda örgütlü Özel İtalyan Lisesindeki Türk öğretmenler, düşük ücret ve çalışma koşullarına karşı 2 Şubat'ta başlatılan grevi, 123. gününde, 3 Haziran'da kazanımla sonuçlandırdı.

İzmir Gaziemir'deki Ege Serbest Bölgesi'nde bulunan Digel Tekstilde işten çıkartılan, Teksif Sendikası üyesi işçiler, direnişlerinin 506'ncı gününde hukuk davasının kesin sonucunu aldılar. Sendikanın yetkisi kabul edildi. Patron 16 maaş tutarında tazminatın ödemeye mahkûm edildi.

Yine İzmir Gaziemir'deki Ege Serbest Bölgesi'nde yer alan Safe Spice fabrikasında örgütlü Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçilerin başlattığı grev, 34. gününde imzalanan toplu iş sözleşmesi ile işçilerin lehine sonuçlandı.

İzmir Torbalı'da bulunan Petrol-İş üyesi Temel Conta fabrikası işçilerinin, sendikal haklarının tanınması hedefiyle başlattıkları direniş 600 güne yaklaşmış durumda.

Mersin'de TÜMTİS'e üye oldukları için Özgüneş Taşımacılık tarafın-

dan işten çıkarılan 185 liman işçisinin direnişi ikinci ayını geride bıraktı.

Bursa'da DİSK Enerji Sen'de örgütlenen ve sendikal yetkiyi kazanan işçiler, Aksa Doğalgaz Dağıtım patronunun yetkiyi tanımama ve işten atma

saldırılarına karşı yaptıkları eylemler ile direnişlerini sürdürüyor.

Kocaeli Gebze'de bulunan Procter & Gamble (P&G) fabrikasında Lastik-İş üyesi işçilerin, patronun sefalet dayatmasına karşı sürdürdüğü grev 52. gününde işçilerin kabul ettiği anlaşmayla sonuçlandı.

Deneyimlerin öğreticiliği

Dürüstçe-namusluca işçi sendikacılığı yapan, yapmak isteyen sendikacılar, öncü işçiler ve genel olarak işçiler bir arayış ve yön bulma çabası içerisindeler. Yukarıda sıraladığımız bütün bu mücadele ve örgütlenme deneyimlerinden bu çabaları görmek mümkün. "Nasıl kazanılır"ı gösteren

kadar, yalpalayan, belirsizliğe sürüklenen deneyimler birarada. Birbirimizden öğrenmek, kazandırıcı olana yönelmek esas olmalıdır.

Sermaye devleti, işçileri örgütlenme ve hareketlendirme potansiyeli taşıdığını gördüğü, az ya da çok siyasal bir yönü ve hattı olan sendikalara ve öncülerine gözaltı, tutuklamalarla saldırması, yürünmesi gereken yolun hangisi olduğunu da gösterir niteliktedir. İki kez tutuklanan BİRTEK-SEN Başkanı Mehmet Türkmen'in ifade ettiği, "Artık kendi yasalarına uymayacaklarsa, bu yasaları çiğneyen patronlara müdahale edip bu adaletsizliği gidermeyeceklerse o zaman aradan çekilsinler. İşçiler patronlarıyla bildiği gibi hesaplaşsın!" sözleri, işçilere dönük siyasal bir özne olma ve hesaplaşmanın çağrısıdır.

Gelinen son noktada, her ekonomik hak arayışı, sendikal örgütlenme, günlerce süren direniş ve açlık grevleri siyasallaşmaya başlamaktadır. Patronlar kendi yazdıkları kanunlara uymuyorken, verilen mücadelenin sadece ekonomik yönlü olamayacağı da ortada.

Bazılarını sıraladığımız deneyimler, sınıfın çıkarlarını esas olarak adım atıp eyleme geçenlerin, kararlılığını sonuna kadar koruyanların sonuç aldıklarını ve örgütlendiklerini gösteriyor. Devrimci sosyalistlerin, emek güçlerinin eylemlere verdiği destek de kuşkusuz kavgadan kazanımla çıkmada önemli bir faktör. Ve bu kazanımlar mücadele etmek isteyenlere ilham verici, yol gösterici olacaktır.

Öncü işçiye birkaç not

İşyeri örgütlenmesinde işçilerle sahici ve organik bir bağ kurmak, işyerinde olduğu kadar işçinin sosyal

yaşamı için de zorunluluktur. İşçilerin ekonomik zorluklar yaşadıkları, borçlarla boğuştukları bu ortamda fazla mesai çalışmaları da kaçınılmaz oluyor. Öncüler, örgütlenme faaliyetini ilerletmeyi, hızlandırmayı; bir nevi fazla mesai çalışmasını birebir işçilerle toplantı almak gibi düşünebilir. Örgütlenmek ihtiyaç ise, fazla mesai öncü işçi için bir araç olarak kullanılabilir.

İşçileri doğru konumlandırmak, değerlendirmek de bir başka başlık. İşyerinde bir sendikal örgütlenme yapılacaksa, yolun uzun ve kısa kısmında yürünecek işçileri bulmak, bu işin başlangıç noktası olsa gerek. Öncü işçi, yolun uzun olduğunu ve tüm zorluklarını bilmek ve kavramak zorundadır. Siyasal bir özne olarak öncü işçi, başta çalıştığı fabrikadaki işçiler olmak üzere ülkedeki tüm işçilerin geleceği için örgütlenme faaliyetine bulunduğunu içselleştirmeli, bireysel çıkış ve işçilerin yönlendirmelerinden etkilenmemelidir.

Tarihsel olarak kazanılmış ve bugünlerde yok edilmeye ramak kalmış haklarımızı hem savunmak hem de daha ilerisini kazanmak istiyorsak, fiili meşru mücadele olmazsa olmazımızdır. Patronların başta işkolu oyunlarına, devletin çeşitli saldırılarına karşı işyerlerinde kuracağımız örgütlenmeler -biz işyeri komitesi diyoruz- fiilî meşru mücadelenin temelini oluşturmak zorundadır. Sermaye devletinin ve onun sahiplerinin, kendi yazdıkları kanunlara, yasalara uymadıkları ortamda işçilerin uyması beklenmemelidir. Buna rağmen, işçiler; işçi hukuku, kanun ve yönetmelikleri patronları yola getirmek için iyi bilmeli ve öğrenmelidir.

Direne direne öğreneceğiz!

GSYH NASIL BÜYÜYOR

Hakkı Taşdemir

Bir ülkede bir yıl içerisinde gerçekleştirilen ürün ve hizmetlerin toplamının parasal karşılığı o ülkenin Gayri Safi Yurtiçi Hasılasını (GSYH) oluşturur. Bu tutarın büyümesi ülkenin zenginleştiğinin, ekonomisinin büyüdüğünün göstergesidir. Elbette bu hesaplar yapılırken fiyat değişimleri enflasyondan arındırılır. Eğer öyle olmasa enflasyonun yarattığı olumsuzluklarla inleyen ülkeler her yıl ekonomik büyüme rekorları kırarlardı.

Türkiye'nin ekonomik verilerini incelediğimiz zaman da pandemi dönemindeki küresel küçülmeyi hariç tutacak olursak GSYH'de sürekli büyüme gerçekleştiğini gözlemleriz. Bu durumda ülkede refah seviyesinin sürekli artması gerekir normal koşullarda. Oysa hepimizin bildiği gibi gerçek bu değil. Ülkede ekonomik kriz artık süreklilik kazanmış, halkın büyük kesimi açlıkla hadi biraz iyimser olalım yoksullukla mücadele ederken nasıl oluyor da GSYH büyüyor?

Yoksa burada da bir yalan mı var?

Yukarıdaki soruyu yanıtlamaya çalışalım. İlginç bir yanıt var ortada.

Hayır yalan yok, rakamlar doğru.

Evet yalan var, çünkü gerçek bir büyüme yok.

Nasıl mı?

Buyurun.

Ekonomide reel büyümenin gerçekleşmesi öncelikle üretim artışına bağlı üretim artışını destek-

leyen hizmetlerdeki artış da büyümeyi etkileyen bir diğer faktör. Bunlara bir de gerçekleşen ürünlerde meydana gelebilecek REEL değer artışını ekleyelim (Üretilen aracın daha fonksiyonel hale gelmesi, kusurlarının giderilmiş olması vb. nedenlerle oluşan değer artışı).

Bunların hiçbiri yok. Sınai üretim geriliyor, tarım desen yerlerde sürünüyor, hizmetler yerinde saymakta. İnşaat büyüme göstermiş sadece. O da deve de kulak.

Peki büyüyen ne?

Öncelikle RANT.

İmar planlarında yeşil alan olarak görülen bir arazinin imara açılması, bir anda onlarca kat arttırmakta o arazinin değerini ya da konut alanlarında emsal değerinin bir puan arttırılması bahse konu alanın değerini misli ile arttırabilmekte. Şehir merkezlerine yakın alanlarda bu artış çok yüksek değerlere ulaşmakta.

Bir de tüketim harcamalarına bakalım. Bu kalemde de düzenli artış var. Hane halkı geliri artmadan harcama nasıl artar? Borçlanma yolu ile bu durum kime yarar? Bankalara.

İşte kanıtı:

2025 yılında bankaların faiz geliri bir önceki yıla oranla %74,9 artış gösterip 1,725 trilyon liraya ulaştı. 2025 yılı ortalama \$ kuru 39,44 küçük bir

bölme işlemi bankaların 2025 yılında yaklaşık 43,74 milyar \$ faiz geliri elde ettiğini göstermekte.

Bu arada banka kârları ise bir önceki yıla oranla %40 artış gösterip 675 milyar lira olmuş. Bunun \$ karşılığı ise 17,11 milyar \$ oluyor.

İşte büyümenin anatomisi...

Üretim yok, istihdam yok, rant var, faiz var, borçlanma var.

Bu reel bir büyüme değil. Halk yığınlarına hiçbir yararı olmayan sanal bir büyüme söz konusu.

Kimlere yaradığını da hepimiz biliyoruz.

Yeri gelmişken bir de büyümenin \$ karşılığından söz edelim.

TL bazında ilan edilen ekonomik büyüme oranından daha büyük \$ bazında ortaya çıkan sonuç.

Nedeni şu: 2025 yılında TÜİK verilerine göre enflasyon %30,89 iken \$ sadece %20 oranında artmış. Yabancı paraya uygulanan baskı politika-sının sonucu bu durum. \$ denilen paranın gerçek değerini yansıtmaktan uzak. Pek de sürdürülebilir değil bu politika.

TL ile bulunan değer \$'a dönüşmesi sonucunda yine sanal bir fark çıkmakta ortaya.

Bir süre sonra patlayacak, o zaman da bu sanal büyümenin gerçek bir küçülmeye döndüğünü göreceğiz.

Hep birlikte.

GELİR DAĞILIMININ GERÇEK YÜZÜ

Hakkı Taşdemir

Siyasi iktidarın ekonomi ile ilgili memurları sık sık övünürler gerek GSYH gerekse kişi başına düşen milli gelirdeki artış ile.

Rakamlara bakacak olursak haklılar. 2025 yılı GSYH 1,59 trilyon \$ kişi başına düşen milli gelir ise 18.040 \$. Hayli zengin bir ülke olmuşuz haberimiz olmadan.

Gerçek elbette bu değil.

Öncelikle şu 1,59 rakamı hayli şaibeli. Yabancı paraların baskı altında tutulması sonucu ortaya çıkan bir rakam bu. Baskı ortadan kalkıp da (er ya da geç kalkacak) bu paralar gerçek değerinden işlem görmeye başlayınca minimum %10'luk bir gelir küçülmesi ile karşılaşacağız.

Küçümsenecek bir kayıp değil kuşkusuz. Ancak turpun büyüğü kişi başına düşen milli gelir aldatmacasında. Bu analiz herhangi bir ülkede gerçekleşen tüm gelirin o ülkede yaşayanlar arasında eşit olarak dağıldığı varsayımı ile yapılıyor. Bu nedenle de asla gerçeği yansıtmıyor.

Bir ülkede gelirin nasıl dağıldığını gösteren değişik analizler var. Bunlardan biri de P80/P20 analizi. Ülkedeki en zengin %20'lik kesimin geliri ile en fakir %20'lik dilimin geliri

kıyaslanır bu analizde. Ortaya bir rakam çıkar bu rakam ne kadar yüksekse gelir dağılımı o kadar bozuk demektir.

Her ne kadar yayınladıkları veriler tartışmalı da olsa bu analizde TÜİK verilerini kullanacağız. Başka veri yok elimizde. TÜİK verileri ise bahse konu rakamın 7,75 olduğunu göstermekte.

Bir başka anlatımla en yüksek gelir grubundaki %20 en fakir %20'ye oranla 7,75 kat daha fazla kazanmakta.

Fark o kadar da büyük değil-

miş, diyebilecek olanlar çıkabilir. Şimdi analizimizi biraz daha derinleştirelim.

Ülkedeki en zengin %20'lik dilim toplam gelirin %48,83'lük kısmını elde ederken en fakir %20'lik dilimin payı sadece %6,3.

Şimdi daha net bir tablo çizebilmek için ülke nüfusunu %20'lik dilimlere bölelim ve her dilimin yine TÜİK verilerine göre toplam gelirdeki payını belirleyelim.

Aşağıdaki tablo bu durumu net olarak göstermekte.

	Nüfus	Gelir payı (%)	Grup geliri (\$)	Kişi başına gelir (\$)
Birinci grup	17.200.000	48,83	776.397.000.000	45.139,4
İkinci grup	17.200.000	22,37	355.683.000.000	20.679,2
Üçüncü grup	17.200.000	13,6	216.240.000.000	12.572,1
Dördüncü grup	17.200.000	8,9	141.510.000.000	8.227,3
Beşinci grup	17.200.000	6,3	100.170.000.000	5.823,8
Toplam	86.000.000	100	1.590.000.000.000	

Tablo her şeyi açıkça göstermekte Türkiye'de en zengin %20'lik kesim AB ortalamasının biraz üzerinde bir gelir düzeyine sahipken (AB ortalaması kişi başına 43.350 \$) en fakir %20'lik kesim Paraguay, El Salvador, Cezayir, Ukrayna seviyesinde bir gelire sahip. Ancak bu %20 burada sayılan ülkelerin vatandaşlarının yaşam standartlarına sahip değil. Çünkü ürün ve hizmetlerin fiyatları en zengin %20'lik kesimin gelir düzeyine göre belirleniyor. Buradan da bir satın alma gücü kaybı oluşuyor. Kaba bir hespla en fakir %20'lik kesimin satın alma gücünün Namibya, Cibuti, Filipinler, Bhutan gibi ülkelerin vatandaşlarının seviyesine denk olduğunu söylemek mümkün.

Aradaki dilimlere yönelik yorumları da bu yazıyı okuyanlar yapsınlar.

(*) Analizde kullanılan rakamlar TÜİK 2025 yılı verileridir.

"Savunma" konuşmak, iklim konuşmaktır

Savaş örgütü NATO iklim değişikliğini "güvenlik riski" olarak tanımlıyor. Tabii ki kendi güvenliği için. İttifak için iklim, insanlık ve dünya yok hükmünde. Sadece sermaye ihracını kontrol edebileceği, ilhak edeceği ve sömüreceği hedefiyle "savunma harcamaları"nı arttırmanın peşinde. İklim değişikliği yalnızca bir "çevre meselesi"

olmaktan çıkıp, mevcut kırılganlıkları ve gerginlikleri büyüterek doğrudan bir güvenlik meselesi haline geldi. Aşırı sıcaklar, orman yangınları, kuraklık, toz fırtınaları ve su krizleri ve kritik altyapıları doğrudan etkiliyor.

Varto'da yazar ve şairler direniş çadırı nöbetinde buluştu

Muş'un Varto ilçesindeki Çalidere köyünde, JES projesine karşı başlatılan direniş nöbetinin 68. gününde Vartolu yazar ve şairler direniş çadırında buluştu.

Şairlerin okunduğu etkinlikte yazarlar kitaplarını imzaladı. Koma Welat'ın şarkı-ları eşliğinde halay-lar çekildi. 16 köyü doğrudan etkileyecek olan projeye karşı yürütülen direniş, her gün köylülerin yoğun katılım ve dayanışma ziyaretleriyle sürüyor.

Kenelerden korunmanın 5 altın kuralı

- Doğa yürüyüşlerine veya pikniğe giderken şıklığı değil, güvenliği ön planda tutun. Açık renkli kıyafetler giyin. Bu sayede üzerinize tırmanan bir keneyi fark etmeniz çok daha kolay olur. Vücudunuzu kapatın. Uzun kollu üstler ve uzun pantolonlar tercih edin. Pantolon paçalarını çoraplarınızın içine sokmak, kenelerin teninize ulaşmasını engelleyen etkili yöntemlerden biridir.
- Açık havaya çıkmadan önce cildinize veya kıyafetlerinize sıkabileceğiniz, kene kovucu spreylere kullanın. Bu spreylere kenelerin size yaklaşmasını büyük ölçüde engeller.
- Açık alandan eve döndüğünüzde vakit kaybetmeden tüm vücudunuzu kontrol edin. Keneler genellikle vücudun daha sıcak ve gizli bölgelerini sever. Özellikle şu bölgeleri titizlikle inceleyin: Kulak arkası ve içi, koltuk altları, göbek deliğinin içi, diz arkası, saç dip-leri ve kasıklar. Çocukların vücut kontrolünü ebeveynlerin yapması ve evcil hayvanların da dışarıdan geldikten sonra mutlaka taranması büyük önem taşır.
- Kene üzerinizdeyken şunları kesinlikle yapmayın: Kenenin üzerine sigara basmayın, kolonya, alkol veya gaz yağı dökmeyin. Bu kimyasallar kenenin rahatsız olup kusmasına

ve taşıdığı virüsleri vücudunuza enjekte etmesine yol açar. Keneyi çıplak elle ezmeyin veya koparmaya çalışmayın. Eğer vücudunuza yapışmış bir kene fark ederseniz, yapılması gereken doğru hareket en yakın sağlık kuruluşuna başvur-maktır.

- Eğer hastaneye uzak bir noktadaysanız, keneyi ucu ince bir cımbız yardımıyla, cilde en yakın noktadan (baş kısmından) kavrayıp, ezmeden ve sağa sola bükmeden, dik bir açıyla yukarı doğru çekerek çıkarmalısınız. Kene çıktıktan sonra bölge-yi tentürdiyot veya alkolle temizlemelisiniz.

Bodrum'un 7 köyü üçüncü kez kazandı!

Bodrum'un yedi köyünü ve çok sayıda doğal yaşam alanını etkileyecek Güllük Rüzgâr Enerji Santrali (RES) ve Enerji İletim Hattı Projesi'ne ilişkin yürütülen hukuk mücadelesinde köylüler bir kez daha kazandı.

Danıştay, Muğla 1. İdare Mahkemesinin proje için verilen "Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Olumlu" kararını iptal eden hükmünü onadı. Böylece aynı proje kapsamında üçüncü kez yargı, köylüler ve yaşam savunucuları lehine karar vermiş oldu.

Kararın ardından Muğla Adliyesi önünde açıklama yapan köylülerin avukatı ve çevre aktivisti Remzi Kazmaz, mücadelenin yaklaşık sekiz yıldır sürdüğünü belirtti.

Daha önce de iki kez Muğla İdare Mahkemesinde davayı kazandıklarını hatırlatan Kazmaz, şirketin yeniden "ÇED Olumlu" kararı alarak projeyi hayata geçirmek istediğini söyledi.

Efes Selçuk'ta JES kararı: Gökçealan'daki proje zeytinliklere takıldı

Efes Selçuk'un Gökçealan Mahallesi'nde planlanan jeotermal kaynak arama projesinin ÇED süreci, zeytinliklere ilişkin yasal düzenleme gerekçesiyle sonlandırıldı. Proje dosyası, İl Tarım ve Orman Müdürlüğü'nün görüşü doğrultusunda iade edildi.

Resmî yazıda yer alan gerekçeye göre, alan üzerinde yapılan incelemelerde söz konusu projenin 3573 sayılı Zeytin-ciliğin Islahı ve Ya-banilerinin Aşıl-tırılması Hakkında Kanun kapsamında kaldığı tespit edildi. İlgili kanunun 20. maddesinde yer alan "Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalarla en az 3 kilometre mesafede zeytinyağı fabrikası hariç zeytinliklerin vegetatif ve gene-ratif gelişmesine

mani olacak kimyevi atık bırakan, toz ve duman çıkaran tesis yapılamaz ve işletilemez" hükmü gereğince, bölgede jeotermal kaynak arama talebi mevzuata uygun bulunmadı.

Gökçealan ve çevresi, tarım alanlarını etkileme potansiyeli olan projelerle daha önce de gündeme gelmişti. Gökçealan'da geçmiş yıllarda projelendirilen dört farklı taş ve kalker ocağı için verilen ÇED kararları, yöre halkının açtığı davalar sonucunda idare mahkemeleri tarafından iptal edilmişti.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

"Orada Terzi Fikri diye biri çıkmış..."

"Türk devletinin en meşhur özelliği nedir" diye bir soru sorulsa, herhâlde verilecek cevaplardan biri şöyle olur: İkide birde kendi sınırları içindeki toprakları fethetmek!

Ordu Valiliğine atandığı gün ilk sözü "Fatsa'yı vatan topraklarına katmaya geldim" olan Reşat Akkaya'nın kast ettiği de buydu işte. Aynı vali, 6 ay sonra görevden ayrılırken de "Devleti Fatsa'ya sokma şerefi devletin valisi olarak bana nasip oldu" demişti ve işte o gün bugündür devlet, hiç durmadan bir yerleri "kurtarıp" duruyor.

Uğursuz bir sabah

Tam 40 yıl önceydi... 11 Temmuz 1980 sabahı... Bir mekanize piyade taburu, jandarma komando birliği, il alay komutanlığı takviye birlikleri, Ordu, Konya, Erzin-can, Samsun emniyet müdürlüğü ekipleri zırhlı araçlar eşliğinde Fatsa'ya girerken, daha gün doğmamıştı bile. Ve sıkı durun, deniz tarafından da üç hücumbot harekâta katılıyordu!

İlçe, sabaha karşı Fatsa Emniyet Amiri Kemal Şahin'in belediye hoparlörlerinden yayılan sesiyle uyandı: Şahin, "Muhbir vatandaşları" göreve çağırıyor ve anarşistlerin "1041" numaralı telefonuna ihbar edilmesini istiyordu. Operasyon başlamıştı. Sokağa çıkma yasağı konulan Fatsa mahalle mahalle, ev ev aranıyor, insanlar kadın erkek ayırımı yapılmadan hakaretlere uğruyor, dövülüyordu. Hemen oracıkta kurulan seyyar işkence merkezlerinde akıl almaz işkenceler uygulanıyordu. Daha öğleye varmadan gözüaltına alınanların sayısı 400'e yaklaşmıştı. Silah deposu olduğu varsayılan ilçeden pek de bir şey çıkmamıştı gerçi, "ele geçirilen" 22 tabanca ve 7 av tüfeğinden ibaretti, tabancaların da 17'si ruhsatlıydı.

Önemli olan bunlar değildi ama. Asıl önemli olan, operasyon sırasında polisle birlikte ev ev gezerek gözüaltına alınacak kişileri gösteren maskeli şahıslardı.

"Çorum'u bırakın..."

Her şey, Terzi Fikri'nin (Fikri Sönmez) 1979'daki ara seçimde Devrimci Yol'un bağımsız adayı olarak seçimleri kazanmasıyla başlamıştı. Mahir Çayan ve arkadaşlarının Maltepe Askeri Cezaevinden kaçışlarından sonra 2 yıl kadar tutuklu olarak yargılanan ve 1974 affıyla tahliye

olduktan sonra Devrimci Yol'a katılan Sönmez, belediye başkanı olur olmaz, Fatsa'yı halk komiteleriyle ve halk toplantılarıyla yönetmeye başlamış, bu arada çamurlu yollardan karaborsaya kadar birçok sorunu yine komitelerle çözmüştü. Ama bu arada, kazan kaynıyor ve faşist gazetelerde "Fatsa'da komünist işgal!" çıgıkları birbirini izliyordu.

Tam o sıralarda işte, Çorum katliamı gündemdayken işaret fişliğini Başbakan Süleyman Demirel attı: "Çorum'u bırakın, Fatsa'ya bakın!" Daha da açık söyledi hattâ: "Bırakırsanız yüz Fatsa daha çıkar!" İçişleri Bakanı'ndan çok MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'e bağlı çalışan Vali Reşat Akkaya'nın Ordu Valiliğine atanması, ikinci işaret etti. Akkaya göreve "adamlarıyla" birlikte başlamıştı. Birkaç ay içinde Gürgentepe Belediye Başkanı saldırıya uğruyor, Çamaş Belediyesi kapatılıp Belediye Başkanı Osman Uygun dipçikleniyor, Çatalpınar Belediye Başkanı Fikri Uçar ayağından yaralanıyor, bir uçtan bir uca Ordu tam bir terör yaşıyordu.

Maskeliler kim?

Fatsa "Nokta Operasyonu" işte bu süreçte planlanıp uygulandı...

Maskeli muhbirler ise Fatsa'da işledikleri suçlardan ötürü haklarında gıyabi tutuklama olan faşistlerdi. O günlerde Cumhuriyet muhabiri olan Saim Tokaçoğlu'nun çektiği muhbir fotoğrafları gazetede yayınlanınca işler karıştı. Polis, Tokaçoğlu'nun da peşine düşmüştü. Bu arada, Tokaçoğlu, maskeli faşistlerin 4'ünün adını da

öğrenmişti: Fikri Şentürk, Naim Keskin, Cengiz Tamza ve Sedat Şadi. Bu arada olay Ordu İl Jandarma Alay Komutanının da dikkatini çekince yapılan kimlik kontrolünde maskelilerin haklarında gıyabi tutuklama kararı bulunduğu anlaşıldı. Akkaya'nın adamlarından 4'ü cezaevine konuldu. Akkaya ise bunun bir "devlet sırrı" olduğunda ısrarlıydı ve kendisine soru soran CHP'li vekillere, "Biz bazen bilgi almak maksadıyla bir yere genç kadın ve kız göndeririz. Gerekirse o orada aşk yapar. Şimdi bu kimseye, genç kadın veya kıza o.... diyebilir misiniz?" gibi tuhaf savunmalar yapıyordu.

Bir gün mutlaka...

Sonuçta o gün, devlet, bir ilçenin geleceğinin ve umutlarının üzerinden silindir gibi geçmiş, bir halk belediye-ciliği deneyimini ezmişti. Kalanını 12 Eylül tamamladı, onlarca Fatsalı zindanlara atıldı, bir o kadarı katledildi. Mahkemede dimdik durup, "Ben ne yaptıysam halkım için yaptım," diyen Sönmez ise, 4 Mayıs 1985 günü cezaevinde kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi.

Çok değil, iki üç ay sonra darbe yaparak ülkeyi baştan-başa işkencehaneye çeviren Kenan Evren, şöyle diyordu onun için: "Orada Terzi Fikri diye biri çıkmış. Devlet benim diyor. Komite kurmuş. Fatsa'yı o komite yönetiyor. Ne yapıp, yapılmayacağını kararını halk veriyor. Veya halk adına o komite. Yani kararı devlet vermiyor. Devlet otoritesi sıfır. Devletin kanunları Fatsa'da işlemiyor."

Doğru söze ne denir? "Ne yapıp yapılmayacağına" gerçekten de halk karar veriyordu o günlerde; olması gerektiği gibi.

Ve kuşkusuz, bir gün mutlaka olacağı gibi...

Arif Mostarlı, Yeni Yaşam, 5 Temmuz 2020

İBB'de sefalet sözleşmesi... Taslak ile sözleşme arasındaki uçurum

Merhaba arkadaşlar... Ben İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) şirketlerinden Boğaziçi A.Ş.'de çalışan DİSK/ Genel-İş üyesi bir işçiyim. Belediye işveren temsilcisi SODEMSEN tarafından dayatılan ve sessiz sedasız imza altına alınan Toplu İş Sözleşmesi (TİS) süreci hakkında yazmak istedim.

19 Mart 2025'te İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu gözaltına alındıktan sonra İBB'de işçiler arasında, hak kayıplarına uğrama, işten atılma gibi korku ve kaygılar oluştu. Aynı korku ve kaygıların işçileri temsil eden sendikalarda/sendikacılar da oluştuğunu gördük.

Bu ortamda, İBB şirketi Boğaziçi A.Ş.'de örgütlü Genel-İş 4 No'lu Şube ile belediye işvereni temsil eden SODEMSEN arasında 31 Aralık 2025'te biten, 1 Ocak 2026'dan itibaren başlayacak olan yeni 3 yıllık sözleşme müzakerelerine başlandı.

AKP'nin belediye üzerindeki baskısı ve gelirlerini daraltan uygulamaları haklarımızı turpanlamanın gerekçesi haline getirildi. Sözleşme süreci bu mağdur edebiyatı üzerinden yürütüldü. Sendikanın tutumu da bu gerekçenin kabulüne göre şekillendi.

Sendika, günün gerçeklerine, ihtiyaçlarına uygun üyelerinin haklarını geliştiren bir toplu sözleşme için mücadele etmek yerine işverenle "arayı bozmadan", sendika yetkisini riske etmeden durumu kotarmaya çalıştı.

TİS masasına daha başından kayıpla oturuldu. Bir önceki sözleşmede kazanılmış hak olan, 2025 yılı ikinci altıncı ayın enflasyon toplamı olan yüzde 12,19 ve

yüzde 3 sendikanın kattığı puanın üstü çizildi.

Oysa biz işçiler, hem İBB'de hem de Türkiye'deki diğer toplu sözleşmelere örnek olacak bir anlaşmanın çıkması beklentisi içindeydik. Öyle ya, tarihi şanlı mücadelelere dolu olan, işçi sınıfına umut olmuş DİSK gibi bir işçi konfederasyonunun üyesiydik. Sonuç hayal kırıklığı oldu...

Süreç şöyle gelişti... Üyesi olduğumuz Genel-İş 4 No'lu Şube yönetimi, müzakerelerin başlangıcında yeni sözleşme taslağını temsilcilerimizle görüştü. Taslağa göre 3 yılı kapsayacak olan sözleşmede işçilerin günlük ücretlerine yüzde 45 oranında zam... 6 aylık açıklanan enflasyon zamlarına verilen +yüzde 3 sendika katkı puanını pazarlık dolayısıyla istenilen +7, 8, 9 sendika katkı puanı olarak belirlenmişti... Fazla çalışmalar için yüzde 100 mesai ücreti ve yıllık 120 gün ikramiye istenecekti.

Sendika, temsilcilere "Bunu hazırladık ancak bunlar pazarlık başlangıcımızdır" açıklaması yaptı.

TİS görüşmeleri başladı. Temsilci arkadaşların anlattığına göre toplantılarda SODEMSEN ve İBB temsilcileri gayet rahat ve sendikacılara işlerini öğretmeye varan bir tutum sergilerken sendikacılar cılız yanıtlarla yetiniyor.

Belediye işvereni tarafı, iktidarı ENAG verileriyle eleştirip işçiye TÜİK verilerinin de altında 3 yıllığına komik bir zam dayatırken, suçu sadece tek adam yönetimine bağlaması gibi açıklamaları bizim sendikacıları da duygusal olarak etkilemiş!

Her oturum sonrasında sözleşme sürecinin işçiler aleyhine doğru ilerlemeye başladığı kafamızda iyice şekillendi. Ve öyle de oldu. İşçi arkadaşların kendi arasında konuştuğu, "Bunlar anlaştı, hazirana kadar görüşmeleri sürdürecekler sonra imzayı atacaklar" dedikodusu doğru çıktı.

Yüzde 45'lik ücret talebimiz önce yüzde 35'e, ardından yüzde 28'e sonunda yüzde 16'ya kadar düşürüldü. Sendika puanı yüzde 3'ten yüzde 1'e indirildi. İkinci ve üçüncü yıllar için her altı ayda açıklanacak enflasyon zamlarına 7, 8, 9'luk sendika katkı puanı 2'inci yıldan itibaren yüzde 1'e sabitlendi. İkramiye 120 gün hedefinin gerisinde kalınarak 66, 73 ve 80 gün şeklinde revize edildi. Yüzde 100 mesai ücreti talebi yüzde 25'te bırakılarak neredeyse bu haktan vazgeçildi (önceki sözleşmede de yüzde 25 idi).

Ücrete dair bu kayıpların ötesinde, idarî ve adlî maddelerin sözleşme altına (yazılı metne) alınmaması, keyfiyete kapıyı açık tutan diğer bir kayıp oldu.

Yine bu süre içinde işçiler, 82 bin TL promosyon hakkında, bankalar ve işveren arasındaki toplantılarda bir hak kaybı yaşadı.

Açlık sınırının 36 bin lira, yoksulluk sınırının ise 118 bin lirayı aştığı, gerçek enflasyonun yüzde 50-60'larda gezindiği ülke şartlarında imzalanan bu sözleşme her yönüyle işçi emeğini ucuzlatıp değersizleştiren bir sözleşmedir.

Bir arkadaşımızın, "İşçiye 3 yıllığına reva gördüğünüz bu mudur" tepkisinin karşılığı "Biraz realist olalım!" oldu. Bu gibi tutumlar işçinin mücadele isteğini sönmülendirdiği gibi "Bu sendika ne işe yarar"ı da sorgulattı.

Belediye işverenin mağduriyet edebiyatına ortaklık yapan sendikacılar, 20 milyon dolayında insanın yaşadığı bu devasa metropolü her gün yeniden güne hazırlayan emeçlerin realitesine kimin gözünden bakıyor acaba?

Bu sözleşme sadece İBB çalışanlarını değil Türkiye'deki tüm işçileri, özellikle belediye işçilerini ilgilendiriyordu. Sendika yönetiminin bizzat kendisi bunu toplantılarda dile getirmesine rağmen böyle geri bir anlaşmaya imza atmış, işçinin DİSK'e olan güvenini ciddi biçimde sarsmıştır.

Oysaki kayyumlu Şişli Belediyesinde, Boğaziçi sözleşmesinin bir hafta sonrasında imzalanan TİS'te 1 yıllığına yüzde 24 zam alınmıştır. Demek ki kararlı bir duruşla daha kısa vadeli ve daha yüksek oranlı sözleşme yapılabiliyormuş...

Bu sözleşme sürecinin gözler önüne serdiği acı bir gerçek de biz işçilerin örgütsüzlüğüdür. Görülüyor ki sadece sendikaya üye olmak örgütlü olmak anlamına gelmiyor.

Tarihte DİSK'i DİSK yapan temel ilke tabandaki işçinin söz ve karar sahibi olmasıdır; işçinin sendikasının sahibi olmasıdır... Elbette bunu sağlayacak olan gerçekten işçi sınıfının çıkarlarını savunan sınıf bilinçli öncü işçiler, namuslu-dürüst-mücadeleci sendikacılar olmuştur.

Dinçer Lojistik'te düşük performanslı yönetici ve bölge müdürü tarafından işten çıkartıldım

Dinçer Lojistiğin Tuzla Deri Sanayi OSB'deki Samsung klima operasyonunun olduğu depoda işçi düşmanı depo operasyon müdürü Görkem Önvural ve depo yöneticisi Sezer Duman tarafından iş güvenliğine yönelik uyarılarım ve yasal çalışma haklarımı savunduğum için işten çıkartıldım.

Mart ayından beri RT operatörü olarak çalışmakta olduğum işyerimden ilk önce SGK mesajı, sonra Sezer Duman'ın ilk telefonda performans ve işyeri davranışlarım, ikinci telefonda da şirket yönetimince alınan tasarruf ve yeniden yapılanma, iş hacminde meydana gelen azalma sonucu kadro fazlalığı iddialarıyla çıkartıldığımı bilgisi verildi. Benle birlikte öğrenebildiğim iki işçi ve daha 10 gün önce işbaşı yapan bir vardiya amirini de aynı gerekçeden -tasarruf- çıkarıldılar. Yöneten işçiler olsa 6 aylık ya da 1 yıllık planlama sonucunda hiçbir işçi işinden olmazdı. Bunların yaptıkları planlar 10 günde değişebiliyor, olan işçilere oluyor ama iş bilmez kendileri o koltuklarda asalak gibi oturmaya devam ediyorlar.

İŞTEN Mİ ATILDIN
HAKLARINI MI ALAMADIN
MOBBİNGE MI UĞRUYORSUN
ZORLA MESAI MI YAPTIRILIYOR
SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;
İŞÇİ-SEN'E ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 | iscibirliklerisendikasi | istanbulbik@gmail.com
İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)
 Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

Başta dönelim. İlk hak arama ve itiraz noktama; çalışma yerimin Samsung operasyonun olduğu depoda, başka depoya destek için gönderilmem ve bunu bir rotasyon çerçevesinde yapmamış olmalarıdır. İmzalattıkları her evrakın hukuki bir geçerliliği olduğunu sanıyorlar. Ne işçinin rızası dışında başka bir depoda geçici süreyle çalıştırmanın ne de imzalattıkları evrakın hukuki bir karşılığı yok ve eğer çalıştırmak istiyorlarsa her seferinde işçinin onaylı imzası ile "geçici görevlendirme" evrakı hazırlamak zorundalar. Bunu da yapmadıklarını siz adınız gibi biliyorsunuz. Çünkü bunlar "Düzene Uygun Kafalar"!

Devam edelim. 4 aylık çalışma süremde mal kabul alanında bir sebilin bulundurulması, iş makinalarının çalışmasına engel ve risk teşkil eden çökmüş ve kırılmış zeminlerin tamiri, çalışma koşullarına uygun iş makinası temini, koridorlardaki yetersiz ışıklandırma, temizlik, yemekhane personeli temini gibi birçok konuda uyarılara rağmen düşük performans gösteren, işçiler arasında davranışları ve üslubu nedeniyle sevilmedikleri her defasında ifade edilen Sezer Duman ve Görkem Önvural'dan bahsediyoruz.

Whatsapp grubundan bir sistem operatörüne yönelik yaptığım "çalışma sahasında sivil ayakkabı ile dolaşmayalım" iş güvenliğine yönelik uyarı ve itirazıma "sen iş güvenliği uzmanı mısın?" şeklindeki acınası ifadelerle saldırdılar. Kendilerini ve sistem operatörünü "o ofis çalışanı, giymek zorunda değil" sonra "onu uyardık, tutanak tuttuk, savunmasını aldık, bunları yapmadığınızı zannediyorsun" şeklindeki ifadelerle savunmaya çalıştılar. Sistem operatörüne tutanak tutan, savunma alan yöneticiler ise sivil ayakkabı ile çalışma sahasında dolaşmaya devam ediyordu. Trajikomik ifadeler ve varlıklar!

Sistem operatörü de whatsappda yaptığım "çalışma sahasında sivil ayakkabı ile dolaşmayalım" uyarıma, "iş tanımı dışında olanlar grubu meşgul etmesin" şeklinde, başka bir acınası cevap verdi. İş güvenliğinin ve buna yönelik uyarı, itirazlar ne zamandan beri iş tanımıyla açıklanır oldu. İş güvenliği ve işçi sağlığından çalışma alanının asli olan unsuru işçi de sorumludur. İş güvenliği ve işçi sağlığından, sadece amirler ya da yöneticiler sorumlu değildir. İş ayakkabısı giyme konusunda sınıfta kalanların işçilere akıl verme ve tutanak tutma hakkı yoktur. Sorumsuz olan onlardır!

Gelelim depo operasyon müdürü Görkem Önvural isimli varlığa. Kendisi yukarıda whatsapp grubunda başlayan ve benim ofise sadece "eli belimde" girerek, sistem operatörüne hakkımı arama girişimime "Çık lan dışarı" şeklinde bağırarak cevap veren bir varlık. Sonra klasik birçok yöneticinin yaptığı gibi söylediğini de inkâr eden bir varlık. Ben mesela söylediğim "Bunun hesabını vereceksiniz" sözünü inkâr etmem ve hâlâ arkasındayım. Vereceksiniz! Kendini kaybedenlerin ağzından çıktıklarını hatırlamaları pek mümkün değil. Çukur dizisinden fırlamış karakterler bunlar. Uyduruk bir diploma, düzene uygun kafa ve biraz da şans olunca müdür, yönetici olanlardan.

Yukarıda başlayan tartışmanın birazı saha da birazı da ofiste devam etti. Önvural, sistem operatörünün ispiyonculuğu ile ilk önce mola saatinde uyuya kalmamı bir bahane olarak kullanıp, ilgili maddeden

işten çıkartmak istedi, vazgeçti. Sonra sanırım beni işten çıkartmayı düşünmeyip, "Seninle uğraşırım bak", "Üzülürsün, kaybeden sen olursun" ifadelerini kullandı. Kendimi savunamayacağımı, savunulacak bir tarafımın olmadığına beni ikna etmeye çalıştılar. Tartışma, nasıl vardığını anlamadığım, Önvural'ın benim kişisel hayatımı sorguladığı, evli ve çocuk sahibi olmadığım ve dolayısıyla empati sahibi olamayacağım iddiasına varan hakaretiyle devam etti. Empati sahibi olmadığı değerlendirilmesinde bulundukları devrimci bir işçidir. Değil Dinçer Lojistik, dünyadaki bütün depolarda ve lojistik sektöründe işçi sınıfının onurlu ve insana yaraşır çalışması için sendikalı, örgütlü olması için mücadele etmeye and içmiştir! İşçiler yönetecek, sizlerin de kökünü kazıyacağız bu dünyadan!

Kendimi savunurken cümle içinde kullandığım "eylem" kelimesini bile "O eylem mi yapacaksın" şeklinde akla ziyan bir cevap verdi. Evet, zamanı gelince eylem yapacağız Önvural. Örgüt de kuracağız Sezer Duman!

Tartışma Önvural'ın "Bak seni kazanmak istiyorum" ifadeleriyle karşılıklı özürler dilenerek, el sıkışarak ve çalışmaya devam etmem yönünde anlaşarak kapatıldı sanıyordum demek. Yazının en başında telefonda dillendirilen, resmi olmayan işten çıkartılma gerekçem "işyeri davranışlarım", benden intikam alındığını ve hakkımı aramamı sindiremediklerini gösteriyor bu namertlerin.

Dinçer Lojistik ya da başka bir depo; işçileri örgütleyeceğiz, işyeri komiteleri kuracağız ve işçilerin söz ve yetki sahibi olduğu sendikaları, söz ve yetki sahibi olacakları işyerlerine sokacağız! Yaptıklarınızla ya da yapacaklarınızla sadece geciktirebilirsiniz. Depo ve lojistik iş kolunda öyle bir örgütlü ve sendikalı delik açacağız ki; bundan sonra sonsuza dek işçiler gülecek!

Patronlara ve onların asalaklarına karşı her yol ve araçla mücadele etmek gereklidir, zorunludur. Geçmişte kazandığımız şimdi kaybettiğimiz ne varsa fiili mücadele ile üstüne misli ile koyarak kazanacağız!

İşçi sınıfı devrimciyse her şeydir, değilse hiçbir şey!

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL		İZMİR
Kaldıraç Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy Sarıgazi AKA-DER Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi	Beyaz Adam Bakırköy ANKARA Kaldıraç Konur Sok. No: 17/10 Kızılay (İmge Kitabevi üstü) Tuzluca Yayı AKA-DER Kültür Merkezi 587 Sok. No: 25/A Tuzluca Yayı/Mamak	Kaldıraç 1469 Sok. No: 128 D: 4 Alsancak/Konak ADANA Adana AKA-DER Kayalıbağ Mah. 26001 Sok. Özel Sancak Apt. No: 1 Kat: 6 D: 23

Şair Ahmet Telli hayatını kaybetti

Nisandan bu yana hastanede tedavi altında bulunan ve 8 Temmuz'da entübe edilen usta şair Ahmet Telli hayatını kaybetti. Şairin hayatını kaybettiği haberi Devrimci 78'liler Federasyonu ve Bilim Sanat Edebiyat Derneğinin sosyal medya hesaplarından duyuruldu.

"Piraye Koleksiyonu" dijital yayımlandı

Komünist şair Nâzım Hikmet ile eşi Piraye'nin yaşamına ışık tutan arşiv, "Piraye Koleksiyonu" adıyla dijital ortamda yayımlanmaya başladı. Yıllar boyunca Piraye'nin büyük bir özenle koruyarak günümüze ulaştırdığı mektuplar, fotoğraflar, defterler, belgeler, kitaplar ile tablo ve desenlerden oluşan koleksiyon, okuyucuların erişimine açıldı.

Uzun süren bir tasnif ve dijitalleştirme çalışmasının ürünü olan Piraye Koleksiyonu, akademisyenler, biyografi yazarları ve kültür tarihi araştırmacıları için önemli bir başvuru kaynağı olmasının yanı sıra, Nâzım Hikmet'in yaşamını ve eserlerini daha yakından tanımak isteyen okurlara da kapsamlı bir içerik sunuyor.

İstanbul, Dünya Halk Dansları Yarışması'na ev sahipliği yapacak

İstanbul, 14-19 Temmuz tarihleri arasında düzenlenecek Dünya Halk Dansları Yarışması'nda 37 ülkeden yaklaşık 1.500 sanatçıyı ağırlayacak. Türkiye Halk Oyunları Federasyonu (THOF) ile İstanbul Büyükşehir Belediyesinin (İBB) iş birliğiyle gerçekleştirilecek organizasyonda 45 halk dansları topluluğu sahne alacak.

Geleneksel halk danslarını uluslararası platformda buluşturan organizasyon, 14 Tem-

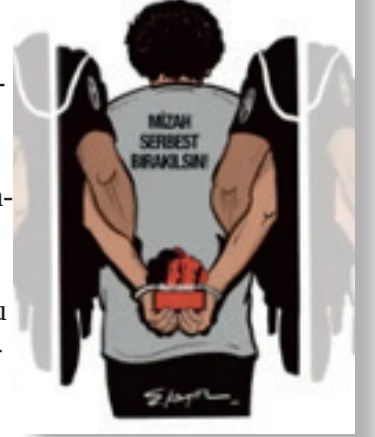

muz'da Harbiye Cemil Topuzlu Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenecek gala gecesiyle başlayacak. Etkinlik, 19 Temmuz'da Müze Gazhane'de yapılacak ödül töreniyle sona erecek.

Avrupa'da 118 isimden Deniz Göktaş için "serbest bırakılsın" çağrısı

Almanya, Belçika, Hollanda, Avusturya, İsveç, Fransa, İngiltere, İrlanda ve İsviçre'de yaşayan 118 yazar, gazeteci, sanatçı, tiyatrocu, karikatürist ve müzisyen, tutuklanan komedyen Deniz Göktaş için ortak açıklama yayımladı.

Ortak açıklamada, düşünce ve ifade özgürlüğü ile mizahın demokratik toplumların vazgeçilmez unsurları olduğu vurgulandı. Sanatçıların eleştirel ve mizahi ifadeleri nedeniyle cezalandırılmasının hukukun temel ilkeleri ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 10'uncu maddesiyle bağdaşmadığı belirtilen açıklamada, Deniz Göktaş hakkında verilen tutuklama kararının ifade özgürlüğü açısından kaygı verici olduğu belirtildi.

Sait Faik Abasıyanık'ın iki öykü kitabı yeniden

Sait Faik Abasıyanık'ın iki öykü kitabı "Kumpanya" ve "Az Şekerli", temmuz ayında Can Yayınları etiketiyle yeniden yayımlandı.

Modern öykücülüğümüzün önemli isimlerinden Saït Faik'in eserlerinde dostluk, aşk, ada yaşamı, balıkçılar, doğa ve sıradan insanların gündelik hayatı gibi temalar öne çıkıyor.

"Kumpanya", yazarın İstanbul'un sokaklarını, kıyılarını, kahvehanelerini ve ada yaşamını konu alan öykülerini bir araya getiriyor.

Kitapta, gündelik yaşamın içinden karakterler aracılığıyla insan ilişkileri ve kent yaşamı işleniyor.

Rıfat Ilgaz, doğup büyüdüğü Cide'de anılacak

Kastamonu'nun Cide ilçesinde, Edebiyatımızın önemli isimlerinden Rıfat Ilgaz anısına 10-12 Temmuz tarihleri arasında anma etkinlikleri

düzenlendi. Cide Belediyesi öncülüğünde gerçekleştirilen etkinliklerde edebiyat, sanat ve kültür buluşmaları ile çeşitli gezi ve gösteriler yapıldı.

Üç gün süren program kapsamında anma yürüyüşü ve açılış programının yanı sıra Sarı Yazma Halk Oyunları gösterileri, yöresel kıyafetlerle düzenlenen Sarı Yazma güzellik yarışması, kemane resitalleri, söyleşiler, yerel lezzet ikramları, Rıfat Ilgaz'ın yaşamı ve eserlerine ilişkin sunumlar ile tiyatro gösterisi gerçekleştirildi.

Sanat hayattır, hayat kavgada!

İŞÇİ GALİP

NATO bizi koruyor!

“İyi de Galip abi,” dedi Ersin bütün saflığıyla. “NATO’dan çıkmak bizi Batı’dan uzaklaştırıp Ortadoğu’ya, bir başka deyişle gericiliğe doğru itmez mi? Ne yapacağız o zaman?”

Galip, son zamanlarda bu tür değerlendirmelerle o kadar çok karşılaşmıştı ki...

“Bak kardeşim, bir ön kabul olduğumu biliyorum. NATO eşittir Batı, Batı eşittir demokrasi vb. İyi de gerçekten öyle mi?”

“Abi,” dedi Ersin, “Bütün modern, çağdaş ülkeler orada. Almanya, ABD, Fransa, İtalya. Bizim yerimizin de orası olması normal geliyor bana.”

“Eyvallah,” dedi Galip. “Saydığın ülkelerin tamamı dünyanın kaymağını yiyen emperyalist ülkeler. Kendi çıkarlarını korumak için böylesi NATO gibi bir ittifak kurmaları anlaşılır. Şimdi mesela, bizim ülkemizde bir sürü NATO üssü var. Bu üsler, başta ABD olmak üzere üye ülkelerin çıkarlarını koruyan üslerdir. Bazen istihbarat, bazen operasyon gibi.

“Şimdi mesela ABD gerçekten ileri, demokratik bir ülke midir? Diyelim ki bir Afrika asıllı insana anlatabilir misin? Ya da kıtanın yerlilerine. Daha geçen sen de paylaşmıştın, Bosna’da Stebrenitza katliamı NATO olmadan yapılabilir miydi? Ya da dünyanın dört bir tarafında ve bizim ülkemizde gerçekleşen darbeler.

“Say say bitmez. Gericilik desen, Gazze’de direnenleri de İran’da direnenleri de gerici ilan ediyorlar. Şimdi mesela. Beyaz Saray’da ayın yapan ABD yöneticileri mi ilerici? Dünyanın en dinci devleti siyonist İsrail mi? Suudi Arabistan, Katar, BAE gibi petrol kuyusu devletleri değil de nedense hep baş eğmeyen, işgal edilen ülkeler gerici oluyor.

“Ersin kardeşim, bu ideolojik saldırı ortamında bu şekilde etkilenmiş olabilirsin ama şehirleri halka kapatan, yoldaşlarımızın evlerine kapıları kırarak giren, işkence yapan, zindana atanlara karşı böylesi sempati beslemek olsa olsa celladına âşık olmak olsa gerek. Umarım bir daha düşünürsün. Yoksa sana uğurlar olsun.”

kendi boyunu gören köy!

Kıssadan Hisse

Vaktiyle, bereketli bir ovanın ortasında bir köy varmış. Toprağı verimli, suyu bolmuş. Köylü saban sürer, ekin biçer, demir döver, ekmek pişirmiş. Fakat ovanın öte yanında, sislerin arasındaki kara kayalıkta bir dev yaşarmış.

Dev her hasat zamanı köye iner, ambarların en dolusunu boşaltır, en semiz hayvanları önüne katar, altın ne bulursa alır gidermiş. Köylüler dişlerini sıkar ama ses çıkaramazmış. Çünkü çocukluktan beri onlara tek bir söz öğretilmiş:

“Deve karşı gelinmez.”

Yıllar geçmiş. Dev yaşlanmış, ama köylünün korkusu hiç yaşlanmamış. Herkes devin dağ kadar güçlü olduğuna inanıyormuş. Oysa hiç kimse şunu hesaplamamış: Dev bir kişiydi, köy ise yüzlerce.

Bir gün köyün yaşlı değirmencisi, meydanın ortasına eski bir terazi kurmuş. Bir kefesine devin her yıl götürdüğü buğdayı, diğer kefesine köylülerin bir yılda ürettiğini koymuş.

Sonra sessizce sormuş:

“Bunca ekini kim yetiştiriyor?”

“Biz.”

“Demiri kim dövüyor?”

“Biz.”

“Evleri kim yapıyor?”

“Biz.”

“Peki dev ne yapıyor?”

Kimse cevap verememiş.

O gün ilk kez köylüler anlamış ki devin gücü kollarından değil, kendi korkularından besleniyormuş. Ertesi hasatta dev yine aynı kibirle köye inmiş. Fakat bu kez ambarların önünde tek tek insanlar değil, omuz omuza durmuş bir köy bulmuş. Dev ilk defa duraksamış. Çünkü o güne kadar hiç kimse ona karşı çıkmamış, bu yüzden kendisini yenilmez sanmış.

Köylüler ne büyü kullanmış ne de mucize beklemiş. Sadece yıllardır kendilerinden çalınanın aslında kendi emekleri olduğunu hatırlamışlar. Dev geri çekilmiş. Ardına baka baka dağın yolunu tutmuş. O gün köylüler, devin küçüldüğünü sanmışlar.

Yaşlı değirmenci gülümsemiş:

“Hayır,” demiş. “Dev küçülmedi. Biz ilk defa kendi boyumuzu gördük.”

Kıssadan hisse: Halkın emeğiyle büyüyen her dev, halk kendi gücünü fark ettiğinde sıradanlaşır.

Şimdi bakalım, NATO, ABD çok mu güçlüler? Evet, şehirleri çöle çevirecek bombaları var. Ama bir direniş, bir karşı koyuş bütün kimyalarını bozmaya yetiyor. Gazze’de, İran’da gördük bunu. Gezi’de, 19. Mart’ta barikatları yıkarken ya da maden işçilerinin direnişlerinde... Binlerce kollukla, kurşun sıkın çetelerle mücadele eden işçiler kararlı tutumlarıyla alınmaz denen hakları alıyor. NATO karşıtı eylemler göstermiştir ki biz sosyalistler bir avuç da olsak, biz olduğumuz müddetçe onlara dikensiz gül bahçesi yok. Direnişimiz henüz bütün araçları kullanmıyor, direnişimiz henüz kitlesel değil. Direniş sürdükçe bunların da olduğunu göreceğiz. Direniş büyüdükçe, dev küçülecek.

izahı olmayan mizahı olur

kum gibi

Bilmem NATO zirvesini izleyebildiniz mi? Ev sahibi ülke olarak TC devleti ve Saray Rejimi bir sömürge yönetiminden beklenen bütün “incelikleri” gösterdi. Komşu ve Müslüman ülkelerde neredeyse taş üstünde taş bırakmayan ABD başkanını “dostum” diye karşılayan bunlardır. Üstelik, NATO’nun komşu ve dost ülkeleri düşman ilan etmesine ayıp olur diye bile karşı çıkamayan, üstelik bu yeni saldırı konseptine üsleri, askerleri, silahlarıyla her türlü desteği vereceğini açıkça deklare eden bunlardır, tabii halkına savaş ilan etmeyi ihmal etmeyen bir alçaklıkla.

Ama asıl mesajı Erdoğan ile ABD Başkanı Donald Trump resmî tören alanında bakanlar ve komutanlardan oluşan heyetle selâmlaşırken, arka planda Cumhurbaşkanlığı muhafız alayı tarafından Ahmet Kaya’nın efsanevî eseri “Kum Gibi” enstrümantal

olarak çalınarak verildi sanki. Şarkıyı biraz hatırlayalım, her cümlesi anlamlı.

“Martılar ağıldı çöplüklerde, biz seninle gülüşürdük.”

Martılar ve açlık işçileri, savaşlardan, bombalardan kaçanları temsil ediyor olsa gerek. Bizim âşıklar gülüşüyor. “Şehirlere bombalar yağardı her gece, biz durmadan sevişirdik” herhâlde en manidar yeri olsa gerek.

Bir de nakaratı var ki...

“Acımasız olma şimdi bu kadar
Dün gibi, dün gibi, çekip gitme
Bırak da sarılayım ayaklarına
Kum gibi, kum gibi, ezip geçme”

Adeta İletişim Başkanlığı tarafından, Erdoğan’ın ağzından Trump’a yazılmış bir yakarış. Bir zamanların “delikten süpürme-yin” yalvarışının güncel versiyonu gibi.

Hadi bakalım...